

**Santo Domingo:
FÖRSAMLINGEN
VÄXER**

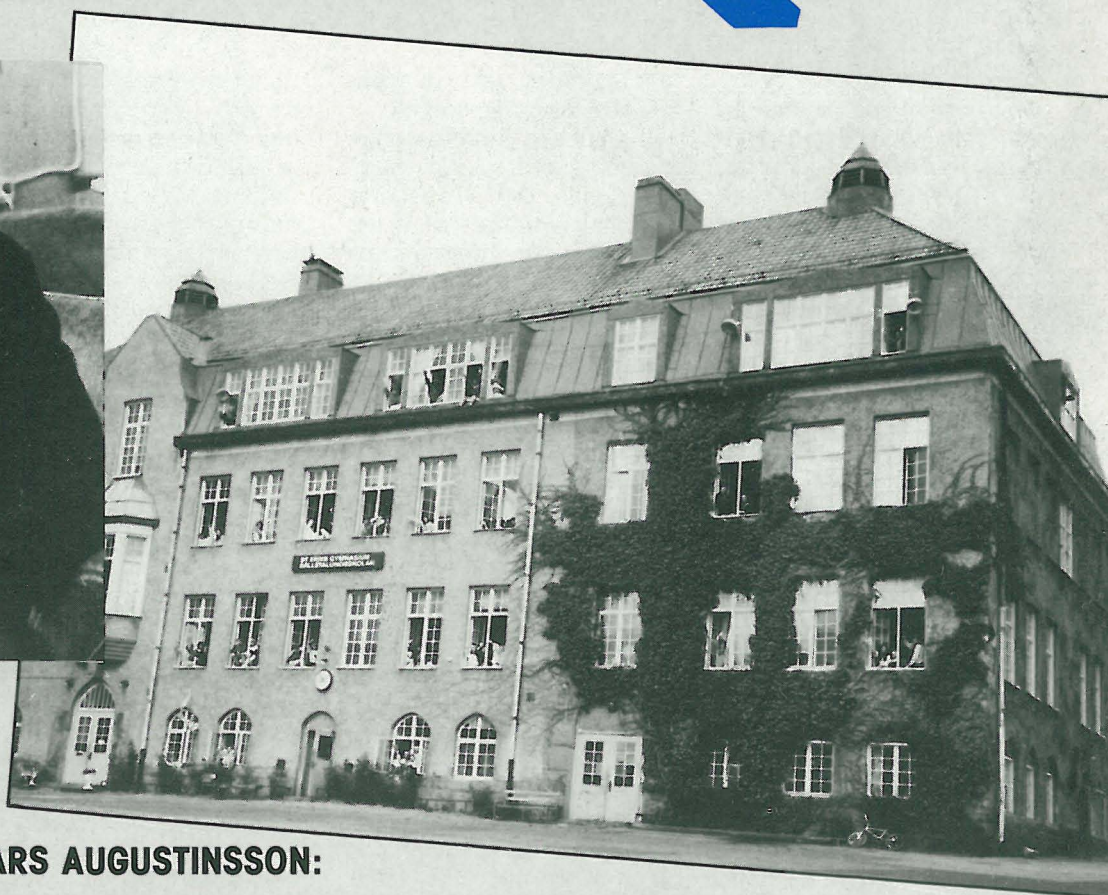
Se baksidan



**Blir det
FRED I
ISRAEL?**

Se sid 8-11

Midnattsropet



Intervju med advokat LARS AUGUSTINSSON:

— Stockholms stad är en mycket besvärlig part

som uppträder mycket maktfullkomligt.

Se sid 13.



Arne Imsen:

VÅRT FOLK ÄR I FARA!

Se Ledaren, sid 4

Rapporterna hopar sig. Vattnet surnar, fisken dör, luften är oren och träden dör. Det skyddande skikt jorden omges av i atmosfären för att inte solens skadliga strålning ska tränga genom, tunnas ut och spricker sönder.

Eftersom fotosyntesen rubbas genom skogsdöden tar

Text:
STINA
FRIDOLFSSON

"Himmel och jorden"

"Jorden sörjer och tvinar bort, jordkretsen försmäktar och tvinar bort, vad högt är bland jordens folk försmäktar. Ty jorden har blivit ohelgad under sina inbyggare; de hava överträtt lagarna, de hava förvandlat rätten, brutit det eviga förbundet. Därför uppräftar förbannelse jorden och de som bo där måste lida vad de hava förskyllt; därför förtäras jordens inbyggare av hetta så att ej många människor finnas kvar." (Jes. 24:4-6)

"Jorden brister, ja, den brister; jorden rämna, ja, den rämna; jorden vacklar, ja, den vacklar; jorden raglar, ja, den raglar såsom en drucken; den gungar såsom vaktskjulet i trädets topp. Dess överträdelse vilar tung på den, och den faller och kan icke mer stå upp." (vers 19-20)

Rapporterna hopar sig. Vattnet surnar, fisken dör, luften är oren och träden dör. Det skyddande skikt jorden omges av i atmosfären för att inte solens skadliga strålning ska tränga genom, tunnas ut och spricker sönder. Eftersom fotosyntesen rubbas genom skogsdöden, tar syret slut. Snart har vi inte syre kvar att andas. På grund av alla giftiga avgaser, människorna genom sin teknologi spyr ut i atmosfären, kan inte jordens över-skottsvärme stråla ut i atmosfären längre, som den normalt gjort i årtusenden. Medeltemperaturen för jorden stiger alarmerande. Vilket kan få katastrofala följ-

der för jorden, vars ismassor vid polerna börjar smälta.

Alla dessa uppgifter bombarderar våra överansträngda sinnen. Och vi reagerar med lojt intresse när vi ser nyhets- och informationsprogram varvade med film och underhållning på vår hemmabio medan vi kopplar av med kvällsvickningen i den sköna fåtöljen, framför denna förunderliga apparat och möbel som lyckats fördumma och förhärda 20:e seklets medborgare utöver alla gränser. De lokala problemen är skiftande, men nog så plågsamma. I Sverige går många föräldrar med hjärtat i halsgropen och fruktar att något i deras beteende, när det gäller familjelivet, ska förorsaka miss-tankar. Det kan vara anmälan av grannar, eller ingrepp från dagis- eller skolpersonal så att de blir berövade vårdnaden om sina barn. Groteska värld!

Världsomspännande problem

I andra länder är det svårt, korruption och klassmotsättningar som plågar människorna mest. De världsomspännande problemen med en trött jord som inte längre har kraft att prestera något immunförsvar mot alla övergrepp, och ständig fruktan för att de enorma vapenarsenalerna ska komma till användning av någon överhettad galning, drivs tillbaka till det undermedvetna.

Jag som bor i ett av de fat-

tigaste kvarteren i Santo Domingo, konfronteras varje dag med anblicken av triviala problem som borde vara lätta att lösa, men som ingen orkar ta itu med: Smuts och sopor var man än ser. Gropiga, leriga vägar, trafikerade av bilar som för länge sedan borde ha tagits ur trafik. Avgaserna pyser som svarta moln från motorer som förhoppningsvis kan lägga av när som helst.

Visst finns enligt lag besiktning och kontroll av dessa hälsofarliga fordon, men med en peso eller två i handen på den polis som till äventyrs bryr sig om att stoppa bilen, kan den fortsätta sin färd och spy ut sin miljöfarliga koloxid. Soporna som människor vräker ut var som helst, stinker, drar råttor, flugor och andra äckliga smådjur till sig. Dessutom traskar barfotabarnen där, gräver och hittar något att leka med eller stoppa i munnen.

Planlösa investeringar

Landets president har beslutat sig för att se till att här finns fina motorvägar med enorma avfarter, viadukter och rondeller. Ett jättelikt bostadsområde med en massa fina bostäder invigdes häromdagen. Det har kostat över 16 miljoner peso (eller kronor) att bygga. Samma dag gick läkarna i landets statliga sjukhus ut i protest, förklarade landet i akut behov av krisstöd utifrån. I sjukhusen finns inte

den mest elementära utrustning för att genomföra den enklaste operation eller behandling; som syre, suturer, bedövningsmedel, desinfektion och mediciner. Och människor svälter ihjäl, medan regeringen envist och högfärdigt fortsätter sina många gånger planlösa investeringar i byggnader, parker och vägar, uttryckte en indignerad läkare, i det att han i vanmäktig protest lämnade sjukhuset. Groteska värld!

Koncentrationsläger

Fängelserna börjar allt mera påminna om koncentrationsläger; överfyllda med fångar som inte har inflytelserika kontakter eller ekonomiska resurser som kan hjälpa dem ut därifrån. Vad man än fäster blicken på, vart man än går, markerar man bara orättfärdighet, ondska, smuts och hopplöshet. Det finns ingen lösning. Och jag blir så trött. Det är en övermänsklig ansträngning att över huvud taget försöka se en mening i att städa av den värsta smutsen i vårt missionscenter, att inbjuda människorna i omgivningen till skola, hälsovård, förkunnelse och sång.

I min vanmäktiga kamp kom Herren till mig med sitt profetiska ord, och gav mig förnyat perspektiv: "Och i högra handen på honom som satt på tronen såg jag en bokrulle, med skrift både på insidan och på utsidan,

syret slut. Snart har vi inget syre kvar att andas. Alla dessa uppgifter bombarderar våra överansträngda sinnen. Världen är mörk och mörkare blir det. Men Jesus Kristus kommer för att hämta dem som hör honom till. Han är vårt hopp, vår tröst och vår framtid!

d skall förgås..."

och förseglad med sju in-se-gel. Och jag såg en väldig ängel som utropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess in-se-gel?" Men ingen, vare sig i himmelen eller på jorden eller under jorden, kunde öppna bokrullen eller se vad som stod däri. Och jag grät bittert över att ingen befanns värdig att öppna bokrullen eller se vad som stod däri. Men en av de äldste sade till mig: "Gråt icke. Se, lejonet av Juda stam, telningen från Davids rot, har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju in-se-gel." (Upp. 5:1-5)

Sorg efter Guds sinne

Vi läser i det profetiska Ordet om hur Guds folk och profeterna genom alla tider fått lida i främlingskap och förtryck. Israels barn räddades undan slaveriet i Egypten, Nehemja sörjde över sitt folks nöd så att han inte ens kunde behärska sig när han förrättade tjänst inför konungen. Daniel gick sörjande för att han inte klart förstod vad som var skrivet om vad hans folk skulle genomgå, och han upplevde det livsviktigt att förstå de profetiska skrifterna. Och Johannes grät bittert över att ingen befanns värdig att öppna bokrullen eller se vad som stod däri.

Det som beskrivs i dessa sammanhang och många andra, är sorg efter Guds sinne. Den sorg och nöd

som är meningsfull och befruktande, eftersom den lär Guds folk att bedja. Främlingskapets nöd, med konsekvens att böneskålarna fylls och himlen kan rycka in med hjälp till de lidande.

De heligas bönerop

Johannes grät över det hopplösa faktum att ingen befanns värdig att öppna bokrullen eller se vad som stod där. Det beskrivs till och med att han grät bittert. Men varför? Det visar sig ju att när väl Lammet, det slaktade Lammet som vunnit seger, började bryta in-se-glen, så inträffade i tur och ordning det som vi nu upplever i världen: Krig, hungersnöd, farsöter, förföljelse, jordbävningar, miljöförstöring. Helt klart ser vi att in-se-glen redan brutits i den profetiska händelsekedja som för Johannes var fördold i bokrullen med de sju in-se-glen. Varför grät han så bittert? Var det så eftersträvarsvårt att dessa in-se-gel bröts, med konsekvenser av ett profetiskt skeende som innebär fasa och lidanden utan gräns för hela mänskligheten? När jag fick se sammanhanget av de brutna in-se-glen, fylldes jag av profetisk glädje mitt i hopplösheten. "...Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning." (Luk. 21:28)

Det är alltså helt oundgängligt att allt detta sker för att vår förlossning ska

kunna nalkas. De heligas suckar, rop och böner påskyndar utvecklingen. Förutom de förtryckta och rättfärdiga som ropar från jorden, finns det en skara under altaret, som vid det att Lammet bryter det femte in-se-glet ropar med hög röst: "Huru länge, du helige och sannfärdige Herre, skall du dröja att hålla dom och att utkräva vårt blod av jordens inbyggare?" (Upp. 6:10)

Det är dessa som blivit slaktade för Guds Ords skull. Vi vet av den bibliska historien hur omsorgsfullt vår himmelske Fader lyssnar till sitt folks suckar, rop och böner. Och alla de hem-sökelse som, ytligt sett, verkar vara onskans triumf, är Guds barmhärtiga svar på de heligas bönerop. De som suckar till honom dag och natt. Han skall snart skaffa dem rätt. "Jag säger eder: Han skall snart skaffa dem rätt. Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna tro här på jorden?" (Luk. 18:8) Men allt måste ske i rätt ordning. Lammet måste bryta in-se-gel på in-se-gel, så att Ordet i all sin kraft och fruktansvärda härlighet går till sin fullbordan. Inte en prick skulle kunna fullbordas, om inte Lammet blivit slaktat och med sitt blod köpt människor, som den nya sången löd: "Du är värdig att taga bokrullen och att bryta dess in-se-gel, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor, av alla stammar och tungomål och

folk och folkslag, och gjort dem åt vår Gud till ett konungadöme och till präster, och de skola regera på jorden." (Upp. 5:9-10)

Detta slaktade påskalamm befanns värdigt att öppna bokrullen och bryta dess in-se-gel. Och därför kunde himmelske tjänaren säga åt Johannes och alla övriga försmäktande heliga här på jorden; "Gråt icke! Se lejonet av Juda stam, telningen från Davids rot har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta de sju in-se-glen."

Profetian uppfylls

Vi lever nu i avslutningen. Etapp på etapp av profetian har gått i uppfyllelse; människorna uppgjer andan av förskräckelse över vad som ska övergå jorden. Men vi som fått det rätta perspektivet, upplyfter våra huvuden: "Himmel och jord skall förgås, men mina ord skall aldrig förgås," sa Jesus Kristus. Han som också lovat att bereda rum åt de heliga i sin faders boningar.

Världen är mörk, och mörkare blir det. Men Jesus Kristus kommer för att hämta dem som hör honom till. Vårt hopp, vår tröst, vår framtid: Jesus Kristus, vår frälsare, herre och brudgum kommer snart!

Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart." MARANATA — Amen, kom Herre Jesus!

ARNE IMSEN:

*Pastorer och predikanter vakna!***Vårt folk är i fara!**

Vi lever i en svår och komplicerad tid. Stora och djupgående förändringar sker i vårt samhälle och alla människor är inte rustade att möta dem. Det finns oerhört lite av beredskap och en stor brist på förmåga att kunna analysera och genomskåda skeendet. Mycket av det som presenteras som välgörenhet och välvilja kan bli en fälla för oss, eftersom vi inte ser att de egentliga avsikterna är att styra och kontrollera de enskilda medborgarna. Man använder språket och trollar med orden och förkläder de verkliga avsikterna.

Vi som kristna borde kunna förstå och avslöja detta på ett rätt sätt, men de flesta kristna församlingarna har blivit för väletablerade. De är dessutom i allt större utsträckning beroende av statens subventioner och de kan inte

längre existera utan dessa stöd. Det gäller de kristna församlingarna, och även de politiska partierna. Alla de s k demokratiska partierna är på flera sätt uppbundna och köpta av staten och har, precis som frikyrkorna, blivit serviceorgan åt staten. Det är väldigt allvarligt. Den personliga friheten och självständigheten går förlorad och vi upptäcker så småningom också att hemmen och familjens integritet ignoreras. De blir utsatta för samhällsliga ingripanden som är regelrätta maktmissbruk.

Ett alldeles färskt exempel på detta är det i dagarna aviserade nya lagförslaget om hemliga samtal mellan barn och myndigheter. Skolkuratoren eller skolsköterskan kan användas för att pumpa barnen om hemförhållandena. Det materialet blir sedan hemligstämplat.

Det har visat sig i historien att då en nation har hamnat i en situation som den vårt land är i idag, så har det aldrig funnits någon reträttmöjlighet. Det har gått till den yttersta gränsen, till det totala kaoset och sammanbrottet. Det går inte att sätta stopp för utvecklingen. Historiens vittnesbörd är alltid det samma. Det som har förmått ändra på detta är radikala förändringar i människornas livssituation, av så djupgående karaktär som krig, jordbävningar, hungersnöd el dyl. Vilket har inneburit att det totalitära mönstret har slagits sönder fullständigt, och den stolta människan har blivit förödmjukad.

Vi ser i vårt land en accelererande tendens mot ett totalitärt system. Men när man säger det till pastorer och predikanter eller andra som borde vara vakna och medvetna, så förstår de det inte. De förstår t ex inte att en sådan sak som skolan skulle kunna vara ett faromoment för friheten. De förstår inte att den största katastrof för ett lands framtid är en skola lik den svenska, där kommande generationer präg-

las för ett materialistiskt samhälle utan livsnormer.

En statlig monopolskola utan konkurrens, som konformistiskt formar barnen, är livsfarlig och förödande. Det är mycket märkligt att det stora flertalet kristna föräldrar inte har insett detta och gripit in i skeendet för länge sedan. Vi har haft starka väckelserörelser i det här landet som borde ha kunnat ta itu med den här frågan och bjuda socialismen ett kraftigt och medvetet motstånd. Man har istället varit rädd, undfallande och så småningom kompromissat fram lösningar som har inneburit att en renodlad ateistisk livsfilosofi har fått behärska hela undervisningssystemet från grundskolan via gymnasiet och upp till universiteten. Det är klart att det satt sin prägel på ungdomsgenerationerna. Det slår ige-

Det har visat sig att de nya generalklausulerna i sociallagstiftningen används av socialtjänstemän exempelvis mot familjer med en fundamentalistisk bibeltro.

nom på ett sådant sätt att vi idag har en generation som är helt tygellös. Man har släppt loss vilddjuret och ingen förmår tämja det.

Det finns ingen politisk idé eller inomvärldslig kraft som kan hejda de otämjda krafterna som så småningom blir ett direkt hot för all normal existens. Jag går så långt att jag säger att det är bättre att vara utan undervisning än att bli offer för den undervisning den statliga skolan idag står för. Det lilla goda som den förmedlar äts upp av allt annat som verkar upplösande och nedbrytande.

Skolan har idag en totalitär makt över de kommande generationerna,

och varifrån har man tagit denna makt? Naturligtvis ifrån familjerna. Man har avvärjat föräldrarna den reel- la makten att få undervisa och fostra sina egna barn och istället för familjen har man skaffat substitut, som är statliga, med statliga mandat och befogenheter. Parallellt med skolan har man via andra samhällseliga organ berövat föräldrarna möjligheten att fostra sina egna barn enligt sin egen övertygelse. Vi har paragrafer som är helt orimliga t ex agaparagrafen.

Man gör sken av att den här paragrafen har tillkommit för att beskydda barnen emot sina föräldrar. Vad det var frågan om, det var att avvärja föräldrarna och överföra en del av föräldrarätten till samhällseliga och statliga organ. Föräldrarna berövades sin givna och traditionella rätt att fostra sina barn enligt sin övertygelse och istället kom paragrafen och med den nya tillkopplade övervakande och kontrollerande organ.

Uttrycket "kränkande behandling" i agaparagrafen är ett urtypiskt exempel på det nya sättet att skriva lagar i Sverige, som bl a Carl Lidbom är pappa till. Vad är kränkande behandling av ett barn? Det kommer naturligtvis att tolkas olika beroende på vem som skall avgöra det. Det har med personens värderingar att göra. Är det kränkande behandling att tvinga barnen att gå på möte när de inte vill? Eller att låta dem hjälpa till hemma att städa och diska? Det har visat sig att de nya generalklausulerna i sociallagstiftningen används av socialtjänstemän exempelvis mot familjer med en fundamentalistisk bibeltro. Det är socialtjänstemännen som genom de nya opreciserade generalklausulerna har ett fritt fält att tolka dem enligt sina socialistiska eller andra värderingar. Man överlämnas åt den enskilde tjänstemannen. Föräldrar och barn blir i mycket stor utsträckning utsatta för godtycke. Det kan bli

Församlingen skall vara ett salt, en mäktig protest och med tanke på den utveckling som är för handen, skulle det vara oerhörda konflikter i vårt land.

väldigt olika utslag om domen fälls i Stockholm eller i någon annan stad på landsorten. Man kan tala om en laglöshet som drabbar familjerna, barnen och andra enskilda individer.

Ett utslag av samma maktarrogans är skattelagarna. De är orättfärdiga och direkt ogudaktiga. Vi ser en tendens till konfiskering av medborgarnas

forts sid 12



Kommersens penningvälde

□ □ Byggherrarna skulle exploatera kvarteret där maranataförsamlingen hade sitt faste i Stockholms city. De starka penningstyrda krafter som drivit hantverkare, småföretagare och ideella föreningar ut ur stan genom sin ekonomiska exploatering hade nu också nått fram till kvarteret Pilen. Efter 14 år av ideellt arbete sades församlingen upp från Gamla Bro. Ersättningslokaler blev Ballstallundsskolan i Bromma.

Eftersom församlingen inte hade de rätta åsikterna om aga fick man inte köpa skolan, som man först blivit lovad. Dessutom visade det sig vara väldigt viktigt att ett antal konstnärer fick ha sina ateljéer i

skolbyggnaden. När sedan konstnärerna fick nya fina lokaler på annan ort och skolan blev hyresobjekt för Maranataförsamlingen skulle hyran fastställas i hyresnämnden. Då gick det till så här:

Stockholms kommun började hyresförhandla med Solvalla travsällskap, en gren av svensk travsport som omsatte 5.300 miljoner förra året. De sade sig vara beredda att satsa en av sina miljoner som årshyra av skolan. Till saken hör att de planerar att bygga hotell på tomten intill och ville därför inte ha något irriterande lågprishotell som granne.

Resultatet blev att om de ideellt arbetande maranatasyskonen skulle vara kvar i huset fick de vackert skrapa ihop 1 miljon kronor om året som hyra av de nedslitna skollokalerna. Domen föll i hyresnämnden den 15 dec 1988.

Tendensen är klar. Finns det överhuvudtaget utrymme för ideellt arbete i det nya svenska samhälle som håller på att vaxa fram, styrt av kommersens penningvälde?



Sila mygg och svälja kameler

□ □ Så blev det "Maranata-rättegång" igen. Nu skulle Arne Imsens bibelläsning och uttalanden om aga i närradion detaljgranskas av hovrätten. Det var JK som hade överklagat tingsrättens frikännande dom.

När Radio Islam föll ut i våldsamma rasistiska utfall mot judarna ville JK inte väcka åtal fastän han erkände att det var rasism.

Men nu var det viktigt att väcka åtal och t o m överklaga till hovrätten. Domen faller den 7 febr kl 11.00 i Svea hovrätt.

Kyrkopolitik

□ □ På tidningen Dagen låter man kvassten gå. Nu får inte heller Södermalmskyrkan sätta in sina annonser. Inte ens om man sätter namnet Bror Spetz baklänges. Pastorena i församlingen får inte heller längre viga. Orsaken sägs vara ett positivt tankande.

Stanley Sjöberg däremot, som har avskaffat helvetet, annonserar och viger som vanligt. Fotnot: Då City pingstförsamling för några år sen skulle annonsera en kampanj med Aril Edwardsen i Dagen så man njet på tidningens redaktion. Men då namnet ändrades till Nesdravde Lira gick det bra att få in annonsen.

Midnattsropet

Box 20134, 161 20 Bromma,
Tel 08-733 97 83

Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: Finn-Arne Imsen.

Midnattsropets postgiron: 48 64 65-8.

Prenumerationspriset är: 60,- per år.
Till Finland, Norge och Danmark är priset det samma som i Sverige.

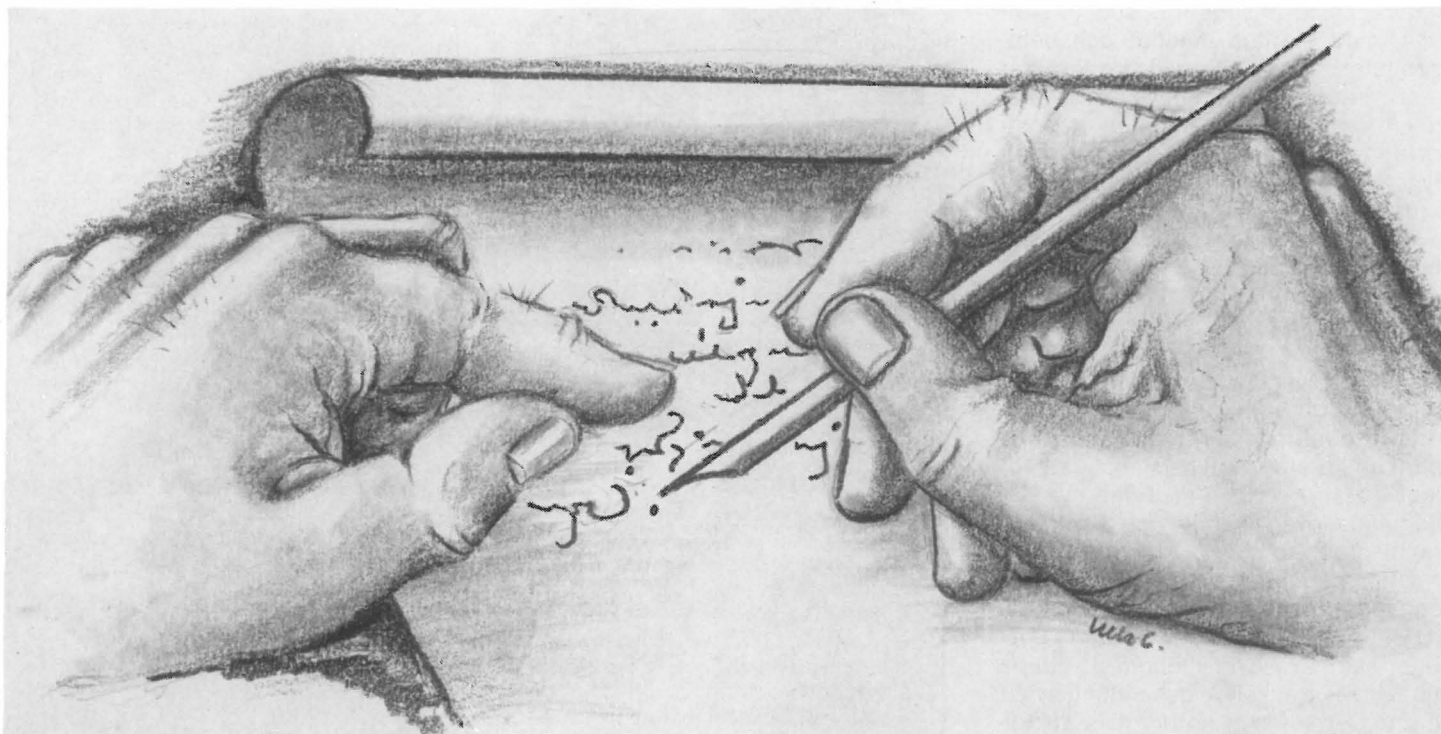
Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: TeKå Offset, Bromma 1989

Förbliv i



När Paulus skriver det andra Timoteusbrevet sitter han i fångenskap för andra gången. Den första fångenskapen kan du läsa om i sista delen av Apostlagärningarna. Frisläppt därifrån har han verkat en tid, varit på Kreta tillsammans med Titus, varit i Efesus där han lämnat Timoteus efter sig, och även kommit till Macedonien, där han skrivit det första brevet till Timoteus samt brevet till Titus. Vägen går till Troas och medan han vistas hos Karpus händer det uppenbarligen någonting. Förmodligen är det där Paulus blir tagen till fånga. Han förs via Korint till Rom, där han skriver sitt andra brev till Timoteus, och det blir det sista Paulus skriver. Han berättar att han genomgått de inledande förhören och han är övertygad om att hans hädangång är nära förestående. Historien bekräftar sedan detta då Paulus går ur tiden som en martyr. När han nu sätter sig ner för att skriva till Timoteus, känner han att det finns vissa saker som är oerhört nödvändigt att säga till den älsklige brodern, som nu skall ta upp kampen och fortsätta verket. Paulus skall lämna fältet: *"Jag har fullbordat mitt lopp, jag har kämpat den goda kampen..."* Nu överlämnar han stafettpippen till dem som skall fortsätta. Det är ting, som han finner så nödvändigt att få med, som måste sägas och som Timoteus till varje pris måste få veta. Tiden kommer att bli svår för de kristna.

Jag påminner om detta brev just därför att jag upplever hur vi går sådana tider till mötes, där också vi behöver noga studera det som Paulus sade till Timoteus:

"Det ska du veta, att i de yttersta dagar-

na, svåra tider skall komma."

Av historien vet vi att det genom Nero och andra kejsare blev ett oerhört tryck emot den kristna församlingen. I ca 300 år lider den förföljelse och kejsar Konstantin förbättrar egentligen inte dess situation. Många har nog tyckt att det är församlingens Magna Carta (frihetsbrev), när Konstantin kungör att den kristna tron skall vara statsreligion. Här finner vi själva embryot till det som kallas för den statliga kyrkan, och här börjar ett subventionerat kristenliv.

Det handlar alltså om ett yttre tryck, och om Timoteus skall överleva detta myndighetstryck, så måste han besitta någonting som gör honom till övervinnare.

Det finns också ett inre tryck, som kan bli outhärdligt om man inte är väl orienterad i Guds Ord. Vid denna tid väller hellenismen in som en flod över den kristna församlingen. Här föds tanken om att Gud inte skulle komma i mänsklig gestalt. Det är ingen tillfällighet att Johannes evangeliet och Johannes Uppenbarelse blev skrivet redan det första århundradet. *"I begynnelsen var Gud...och Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss..."*

Sedan kommer gnosticisismen, kunskaps- och vishetslärorerna där budskapet intellektualiseras. Undren, exempelvis jungfrufödelsen och uppståndelsen tonas bort. Detta som gör kristendomen så rik och speciell, som gör den till en övervinnande tro, just detta faktum att Jesus har brutit dödens makt och är uppståndelsen och livet. Men det tilltalar människomassorna att

söka förstå allting rent intellektuellt, men då får man en kunskapsreligion utan uppståndelsekraft.

Andra sökte sig upp till Pella, det som sedan blir utgångspunkten för muhammedanismen, och redan på 70-talet börjar det som vi kallar katolicismen.

En grupp människor drog ut till Medelhavet och anammade kristendomens andrahandsverkningar, exempelvis dess moral. Man ansåg det vara klokt att ta bort så mycket som möjligt av det anstötliga i kristendomen, så att så många som möjligt därigenom skulle komma till tro. Helt uppenbart visste Paulus detta, därför talar han till bröderna om dessa svåra tider, som skulle komma efter hans bortgång. Han pekar på detta yttre tryck, som är helt outhärdligt om man inte är rustad för striden. Till och med den radikale Tertullianus, som uttalat orden: *"Vem har sagt att du ska överleva, följ du Jesus!"*, hamnar snart på villovägar. Paulus har anledning att skriva som han gör till den unge Timoteus.

I 2 Tim. 1:13 säger han: *"Såsom förebild i fråga om sunda ord må du, i tron och kärleken i Kristus Jesus, hava de ord, som du har hört av mig. Bevara genom den helige Ande, vilken bor i oss, det goda som har blivit dig betrott."* "Bevara ordet", säger Paulus, "ha som förebild ordet som predikats för dig". En förebild, idol, något att se upp till, att ta med sig och att efterlikna. I kap. 2, vers 8 säger han: *"Tänk på Jesus Kristus, som är uppstånden från de döda, av Davids säd, enligt det evangelium, som jag förkunnar och i vars tjänst jag jämväl utstår lidande,*

Guds Ord!

Av historien vet vi att det genom Nero och andra kejsare blev ett oerhört tryck emot den kristna församlingen. I ca 300 år lider den förföljelse och kejsar Konstantin förbättrar egentligen inte dess situation.

Många har nog tyckt att det

är församlingens Magna Carta (frihetsbrev); när Konstantin kungör att den kristna tron skall vara statsreligion. Här finner vi själva embryot till det som kallas för den statliga kyrkan och här börjar ett subventionerat kristenliv.

ja, till och med måste bära bojor såsom en ogärningsman. Men Guds Ord bär icke bojor." I vers 3: "Bär ock du ditt lidande såsom en god Kristi Jesu stridsman." Vi kan sätta som rubrik över det andra kapitlet: *Lid för ordet.*

I tredje kapitlets 14:e vers: "Men förbliv du vid det som du har lärt och som du har fått visshet om. Du vet ju av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga skrifter, som kan giva dig vishet så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus." Förbliv i ordet, vik inte ifrån det, Timoteus! Bevara ordet, lid för ordet, förbliv i ordet, och vidare: Predika ordet! 2 Tim. 4:2: "Predika ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålmod och med undervisning i alla stycken." Till Filadelfia församlingsängel, heter det: "Väl är din kraft ringa, men du har tagit vara på mitt ord och har icke förnekat mitt namn" och "Jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta." (Upp. 3:8) I 2 Tim. 1:13 talar nu Paulus om osunda ord. Man var inte utan ord, men de var inte sunda, inte utan lära, men den läran man hade, den var osund. Den läran som var sund, den ville man inte fördraga.

I Titusbrevet, som Paulus några år tidigare skrev från Macedonien, säger han i kapitel 1:9: "Han bör hålla sig stadigt vid det fasta ordet, såsom han har fått lära det, så att han är mäktig både att förmana medelst den sunda läran och att vederlägga dem som säga emot." I vers 13 fortsätter han: "Och det vittnesbördet är

sant. Du skall därför strängt tillrättavisa dem så att de bliva sunda i tron." I Titus 2:7,8 står det: "Bliv dem i allo ett föredöme i goda gärningar och låt dem i din undervisning finna oförfalskad renhet och värdighet, med sunt, ostraffligt tal, så att den som står oss emot måste blygas, då han nu icke har något ont att säga om oss." Sund lära och sunt tal, så att ni blir sunda i tron.

Många ord förekom, osunt prat och snack, men "vårt evangelium", säger Paulus i 1 Tess. 1:5-8; "kom till eder icke med ord allena utan i kraft och helig Ande och med full visshet. I veten ock, på vad sätt vi uppträdde bland eder till edert bästa. Och I å er sida, bleven våra efterföljare och därmed Herrens, i det att I mitt under stort betryck togen emot ordet med glädje i helig Ande. Så bleven I själva ett föredöme... Ty från eder har genljudet av Herrens ord gått vidare ut ... allestädes har eder tro på Gud blivit känd, så att vi för vår del icke behöva tala något därom." Om gärningarna vittnar för oss, behövs det inte så mycket prat. Gärningarna bär själva vittnesbörd om din efterföljelse och tro på Gud.

Låt oss gå tillbaka till 2 Tim. 1:15: "Det vet du, att alla i provinsen Asien hava vänt sig ifrån mig..." Just i den situationen när Paulus upplevde att så många vände sig bort sa han också: "Bevara vad som har blivit dig betrott — det du har undfått av mig." Om dem som inte höll provet säger han: "De skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft" (2 Tim. 3:5). Jag frågar mig vad det var för kraft som man inte

ville veta av. Då man vill bibehålla skenet, men inte veta av kraften. Vad är det för gudfruktighet? I tionde versen säger Paulus: "Du åter har blivit min efterföljare i lära, i vandel, i strävanden, i tro, i tålmod, i kärlek, i ståndaktighet, under förföljelser och lidanden." Till korinterna skriver Paulus: "När jag kom till er, var det inte med så många ord, ty jag ville inte beröva korset dess kraft." Och till filipperna säger han: "Varen mina efterföljare." Är han högmodig, Paulus? Mina efterföljare, oss till föredöme, vandra på samma sätt som jag. Men så fortsätter han: "Jag måste säga eder under tårar." Här är någonting som verkligen vållar be-
drövelse hos aposteln: "Många vandra som fiender till Kristi kors."

Deras ände är fördärv, de ha buken till sin gud och söka sin ära i det som är deras skam." De är alltså inte utan Gud, men deras sinne är vänt till det som är på jorden och därigenom vandrar de som fiender till Kristi kors. Man upprätthåller skenet, men vill inte veta av korsets kraft. Man har förlorat den himmelska synen och fått sinnet vänt till det som hör världen till, genom att förneka korset. Alla de som eftersträva ett gott anseende i köttet. De har kommit in i den korslösa tron, den korslösa religionen.

Vandringen har ett inomvärldsligt mål. "Demas övergav mig", skriver Paulus, "ty han fick kärlek till den nuvarande världen." I den norska bibeln står: "Kommen Jesus Kristus ihåg!" Det står i

forts sid 20



Text:
PER ARNE IMSEN

I bibeln framstår det mycket klart att judarna är Guds egendomsfolk. Många olika bibelsammanhang talar om detta, men vi skall nöja oss med att citera 5 Mos. 7:6 där det står: "Ty du är ett folk, som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren din Gud utvalt till att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jorden." Gud har gett

ker av, vare sig till höger eller till vänster, från något av alla de bud som jag idag giver eder, så att du följer efter andra gudar och tjänar dem."

Men Gud talar också om förbannelse som skulle möta dem om de inte skulle gå hans väg. 5 Mos. 28:64-67: "Och Herren skall förströ dig bland alla folk, ifrån jor-

bokstavligen fått uppleva att de inte fått någon ro eller vila för sin fot bland de folk till vilka de kommit. Visst har de fått uppleva att deras liv har hängt på ett hår, att de har fått frukta både dag och natt och att de har fått ha ett bävande hjärta och en försmäktande själ. Och uttrycket "Den vandrande juden" har vi säkert alla hört

hedningarnas ögon, på det att jag skulle vara deras Gud. Jag är Herren."

Löftet om den kommande frälsaren, Messias, var en ledstjärna för dem som studerade skrifterna. Det var han som skulle upprätta nationen och befria från förtryckarna. Messias skulle upprätta Davids fallna hydda och ge folket den tusen-

SHALOM IS

dem många rika gåvor och företräden framför andra folk. De är hans utvalda egendomsfolk. Han gav dem lagen med löften om rika välsignelser, om de följde Herrens bud, men också förbannelse om de avvek.

Han talar om välsignelsen i 5 Mos. 28:10-14: "Och alla folk på jorden skola se, att du är uppkallad efter Herrens namn; och de skola frukta dig. Och Herren skall giva dig överflöd och lycka i ditt livs frukt och i din boskaps frukt och i din marks frukt i det land som Herren med ed har lovat dina fäder att giva dig. Herren skall öppna för dig sitt rika förrådshus, himmelen, till att giva åt ditt land regn i rätt tid och till att välsigna alla dina händers verk; och du skall giva lån åt många folk, men själv skall du icke behöva låna av någon. Och Herren skall göra dig till huvud och icke till svans, du skall alltid ligga över och aldrig ligga under, om du hör Herrens, din Guds, bud, som jag idag giver dig, för att du skall hålla och göra efter dem, och om du icke vi-

dens ena ända till den andra, och där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder hava känt, gudar av trä och sten. Och bland de folken skall du icke få någon ro eller någon vila för din fot; Herren skall där giva dig ett bävande hjärta och förtvinande ögon och en försmäktande själ. Och ditt liv skall synas dig likasom hänga på ett hår; du skall känna fruktan både natt och dag och icke vara säker för ditt liv. Om morgonen skall du säga: 'Ack att det vore afton!' och om aftonen skall du säga: 'Ack att det vore morgon!' Sådan fruktan skall du känna i ditt hjärta, och sådana ting skall du se för dina ögon."

Hårdnackat folk

Det visade sig i folkets historia att deras väg inte gick rakt in i den välsignelse Gud har lovat dem, utan ofta blev förbannelse deras lott genom deras gensträvighet. Gud klagade över dem om och om igen och sa att de var ett hårdnackat folk. De gjorde vad ont var i Herrens ögon. Visst har detta folk

tidigare.

Man brukar kalla judehatet för antisemitism, vilket egentligen är ett missvisande uttryck eftersom både judar och araber är semiter.

Vi möter redan i Esters bok den första stora sammansvärjningen mot judarna. Det var Haman som sökte efter tillfälle att utrota alla judar som fanns i Ahasveros' hela rike. (Ester 3:6) Och Haman har haft många efterföljare i historien som sökt att göra sig kvitt judarna.

Att detta lilla folk inte har utplånats och bara hör historien till, som så många andra folk, är ett Guds alldeles speciella mirakel och ett bevis för att han, trots sitt folks trolöshet, står fast vid sitt förbund. I 3 Mos. 26:44-45 står det: "Men detta oaktat skall jag, medan de äro i sina fienders land, icke så förkasta eller försmå dem, att jag förgör dem och bryter mitt förbund med dem; ty jag är Herren, deras Gud. Nej, till fromma för dem skall jag tänka på förbundet med förfäderna som jag förde ut ur Egyptens land inför

åriga freden. Men när Jesus kom, passade inte hans enkelhet och ringhet in på den bild man hade av den kommande konungen. Johannes uttryckte det med några korta ord: "Han kom till sitt eget MEN HANS EGNA TOG ICKE EMOT HONOM." Man förkastade den Messias Gud hade sänt och det skulle bli judafolkets största tragedi. Jesus säger själv om sitt eget folk i slutet av sin verksamhetsperiod i Matteus 23:36-38: "Allt detta skall komma över detta släkte. Jerusalem, Jerusalem, du som dräper profeterna och stenar dem som äro sända till dig! Huru ofta har jag icke velat församla dina barn, likasom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar! Men I haven icke velat. Se, edert hus skall komma att stå övergivet och öde."

Han talar vidare i Lukas 21:20-24 om den hämnings tid som låg framför: "Men när I fån se Jerusalem omringas av krigshärar, då skolen I veta, att dess ödeläggelse är nära. Då må de som äro i Judeen fly bort till



RAEL!

På bilden nyanlända flyktingar i Haifas hamn 1948. (Foto fr Judisk Krönika)

bergen, och de som äro inne i staden må draga ut därifrån, och de som äro ute på landsbygden må icke gå dit in. Ty detta är en hämnadens tid, då allt som är skrivet skall uppfyllas. Ve dem som äro havande eller som giva di på den tiden! Ty stor nöd skall då komma i landet och en vredesdom över detta folk. Och de skola falla för svärdsegg och bliva bortförda i fångenskap till allahandahedna folk; och Jerusalem skall bliva förtrampat av hedningarna, till dess att

hedningarnas tider äro fullbordade."

Diasporan

Deras hus fick sedan stå öde i många sekler. Deras land blev bokstavligt talat en ödemark och ett ogästvänligt ökenområde.

"Giv oss Barabbas lös!" ropade folket den speciella dag då de fick välja mellan Barabbas och Jesus. Och i sin egen historia skulle de verkligen få uppleva denne despot i olika personers förklädnad.

I de citerade bibelverserna talar Jesus om den invasion och ödeläggelse av Jerusalem som skulle ske nästan 40 år efter hans himmelfärd. År 70 e Kr. gick romarna under Titus' ledning in i Jerusalem. Under den period av krig som sedan följde förstördes Jerusalem och templet plundrades. Detta plundringståg finns avbildat på Titus' triumfbåge i Rom, där man höjer upp Menorahn, den sjuarmade ljusstaken, i skyn som ett segertecken.

Efter denna invasion gjorde judarna ett uppror år 132 e Kr. under ledning av Bar Kokba (Stjärnans son) vilket till att börja med såg ut att lyckas. Men kort tid därefter blev judarna övermannade av de romerska härarna och totalt besegrade. Judarna blev därefter förbjudna att bo i Palestina och Jerusalem blev omdöpt till Aelia Capitolina. Sen började judarnas vandring ut till jordens alla nationer under den 1900-åriga period som kal-

forts nästa sida



Tempelskatten från Jerusalem bars fram i triumf i Rom som Titusbågen visar. När vandalerna år 455 plundrade Rom tog de också tempelskatten med sig till Afrika, där i sin tur den bysantinske fältherren Belisarius erövrade den på 520-talet och förde den till Konstantinopel.



Titus triumfbåge byggdes för att celebrera kejsarsonens seger över en av romarnas mest fruktade fiender, judarna. Den står på gränsen till Forumområdet, i Rom, på triumfatorns väg upp till Jupiters tempel på Kapitolium.

forts fr föreg sida

las för diasporan (försbringningen).

Den katolska kyrkan auktoriserade redan på ett tidigt stadium, förföljelsen av judarna. På det ekumeniska mötet i Nicea år 325 e Kr. möter vi det synsätt som var förhärskande i de uttalanden som kejsar Konstantin gör då man talar om brödsbrytelsen. "Det synes oss vara ovärdigt att fira denna högheliga fest enligt judarnas bruk, vilka genom sin gudlösa förbrytelse har befläckt sina händer och därför med full rätt slagits med andens blindhet såsom människor, på vilka blodsskuld vilar. Vi vilja icke ha något gemensamt med judarnas förhatliga folk." Judehatet auktoriserades på detta sätt och på slutet av 300-talet kallade ledande kyrkofäder judarnas synagogor för "otukthus", "demonernas samlingsplats" och "platsen för Kristusmördarnas sammankomster".

Om vi förflyttar oss fram till medeltiden så visar det sig att historien är en fortsatt och aldrig avbruten berättelse om fanatiska judeförföljelser. Juden framställs i tal, skrift och bild som den inkarnerade djävulen och antikrist. Han beskylls för trolldom och ritualmord. Den fruktansvärda pesten Digerdöden bar naturligtvis judarna skulden till. De försökte med den, påstods det, förgifta hela kristenheten. På medeltida bilder kan man se hur djävulen samarbetar

de med judarna. Ibland var de t o m värre än honom. I syfte att smäda judarna framställde man judar, som diade på sugor eller rent av drack deras urin.

Fr o m 1200-talet inträdde nog den svåraste tid som judarna någonsin genomlidit. Då infördes i Europa en mängd bestämmelser rörande judarna. De måste bära en särskild dräkt, som skilde dem från andra människor, eller åtminstone skulle de på sin dräkt ha det särskilda märke, som gjorde dem lätt igenkännliga. Sådana bestämmelser var nya i Europa, men hade länge praktiserats i muhammedanska länder. Det var den kraftfulle påven Innocentius III, som på det fjärde stora laterna-konsiliet i Rom år 1215 införde dessa ödesdigra påbud. Då bestämdes, att "judar av båda könen i alla länder inom kristenheten och i alla tider skola skilja sig från andra genom sin dräkts beskaffenhet, detta så mycket mera som det även är föreskrivet i Moses lag".

Judemärke

Judemärket var icke lika i alla länder, men för det mesta bestod det av en gul bindel, som måste bäras tydligt. Snart blev det vanligt, att judarna måste vara klädda i höga toppluvor, som på ett i sanning märkbart sätt visade, vilket föraktligt folk de tillhörde.

Dessa bestämmelser var

så hårda i en del länder, att om en jude visade sig offentligt utan en sådan mössa eller ett annat jude-märke, fick vem som helst utan straff slå ihjäl honom.

Särbehandling

Det kan tyckas, att sådana bestämmelser inte var så farliga eller skadliga i och för sig. Men ändå har de haft en oerhört sorglig inverkan på judafolkets ställning under flera århundraden. Judarna stämplades därmed såsom ett lågt stående, föraktligt och avskyvärt samhällslager, ett avskum som alla människor borde undvika och isolera så mycket som möjligt.

Och till detta dömdes judarna av kristenhetens ledare!

Martin Luther, som protestantismen räknar som sin lärofader, genomförde egentligen inte några revolutionerande förändringar av den katolska kyrkans föreställningar och lära. Han ärvde även dess traditionella uppfattning om judarna. Bortsett från en kort period på 1520-talet då han skrev i drastiska ordalag MOT judeförföljelsen gav han senare uttryck för de gamla tankegångarna i judefrågan. Tre år före sin död år 1543 utgav Luther en skrift som han kallade "Om judarna och deras lögn" där han bl a skrev: Andedräkten hos dem stinker efter hedningarnas guld och silver, ty intet folk under

solen är, har varit eller skall bli girigare än de, vilket man kan se av deras fördömda ocker. De tröstar sig också med, att när deras Messias kommer, skall han taga all världens silver och guld och giva dem." Denna bok utgavs i ny upplaga under nazitiden i Tyskland.

En liten protokollsanteckning från en oktoberdag 1743, skriven av vakten vid Rosenthalporten, en av portarna i muren runt Berlin, ger besked om den mentalitet som var rådande i det tyska samhället. Den är en liten detalj tagen ur det stora sammanhanget som visar något av den dagliga särbehandling och nedvärdering som judarna utsattes för.

Den här speciella dagen var det en ung man som hette Moses Mendelssohn som hade lämnat Dessau och gått den långa vägen, omkring 8 mil, till Berlin. Väl framme vid stadens västerport blev han hejdad av skiltvaktens fällda bajonett. Vart skall du ta vägen? Ljöd en barsk röst. Vet du inte att judar inte får gå in genom denna port? Du måste bege dig till Rosenthalporten. Det var nämligen enda ingången till Berlin för kreatur och judar. I räkenskapsprotokollet för denna dag vid Rosenthalporten kan vi ännu idag läsa: "Idag passerade 6 oxar, 7 svin och en jude."

Utrymmet tillåter naturligtvis inte någon grundligare detaljbeskrivning av de olika skeendena under his-

toriens gång, utan vi gör nu ett ganska stort hopp framåt till den tid då tankarna om den judiska staten börjar ta form på allvar. Då är vi alltså framme på 1800-talet. Den man som på ett alldeles speciellt sätt fick väcka liv i tanken att det judiska folket måste få ett eget land var Theodor Herzl. Han var en assimilerad jude, född i Ungern, vars föräldrar hade föstrat honom i en miljö som låg fjärran från traditionell judendom. Deras avsikt var att han skulle glömma sitt judiska arv och bli som alla andra ungdomar. Han blev emellertid ständigt påmind om sitt ursprung både i skolan i Wien och senare i studentföreningen där han blev medlem, genom den särbehandling och förföljelse judarna utsattes för.

Så småningom blev han juris dr och desutom korrespondent för tidningen "Neue Freie Press" i Paris och det var då det hände som blev orsak till hans uppvaknande. Det var den sk Dreyfus-affären, en rätts-skandal i Frankrike, som skakade hela världen. Den judiske artillerikaptanen Alfred Dreyfus blev dömd, bl a med starkt stöd från det katolska prästerskapet, för att några år senare bli frikänd från alla anklagelser och bli återinsatt i den franska armén.

Dreyfus utsattes för den

na samlade attack från politiker, militärer och kyrkan av en enda orsak: han var jude.

Omvändelse

Teshuvah är ett hebreiskt ord som betyder omvändelse. Herzl betecknade själv den omvälvning han upplevde månaderna efter Dreyfus degradering som sin teshuvah. Det var för Herzl ingen omvändelse till judendomen eller till Gud. Han visade aldrig något intresse för religionen, utan det var den judiska staten som var hans passion.

Den 13 juni 1895 skrev Theodor Herzl sitt första utkast till Der Juden Staat. Och detta blev ett epokavgörande genombrott. Hans tankar blev visserligen för de västeuropeiska judarna, vid sekelskiftet, chockerande och responsen bland dem var minimal. I Östeuropa och Ryssland däremot satte boken igång en lavin. Man började tala om det förlovade landet och hälsa varandra med "nästa år i Jerusalem".

Herzl började samla sitt folk till sionistkongresser. Den första hölls den 25-27 augusti 1897 i Basel, efter att man hade fått flytta över den från München som egentligen var den planerade mötesplatsen. Denna omflyttning blev nödvändig därför att den judiska församlingen i staden hyrde samtliga lokaler just de dagar kongressen skulle hållas. Det fanns alltså även bland judarna ett stort motstånd mot den nya rörelsens framväxande.

Baselkongressen skapade historia ty det var den

som antog sionismens officiella program: "Sionismen eftersträvar för det judiska folket bildandet av ett internationellt säkrat hem i Palestina." Här bestämdes också att den nya staten skulle ha hebreiska som modersmål. Herzl noterade i sin dagbok efter kongressen: "Om jag skulle summera kongressens resultat i några få ord, ord som jag är försiktig nog att inte uttala offentligt, skulle jag vilja säga: I Basel grundade jag den judiska staten. Sade jag det högt, skulle det mötas av allmän munterhet. Men om 5 år, i varje fall om 50 år kommer var och en att få se hur rätt jag har." Och Herzl fick rätt — nära nog på dagen. (Jämför årtalen 1897 och 1948.)

I början på 1900-talet började små kolonier av judiska bosättningar flytta till Palestina. Poul Borchsenius säger i sin bok, Den långa vandringen: "År 1902 såg det plötsligt ut som om den politiska sionismen skulle leda till resultat. Dess idé hade vunnit gensvar hos brittiska statsmän. De såg det som sin plikt att hjälpa de ryska judarna ut ur deras pogromhelvete. Den brittiska regeringen erbjöd sig högtidligt att låta judarna få självstyre i en landremsa på norra sidan av Sinaihalvön. Olyckligtvis var planen omöjlig att realisera. Det var nämligen otänkbart att skaffa tillräckligt med vatten för att odla upp dessa ökenstrakter. Året därpå kom England med ett nytt förslag. Denna gång pekade man på Uganda i Östafrika. Denna plan var orsaken till den första

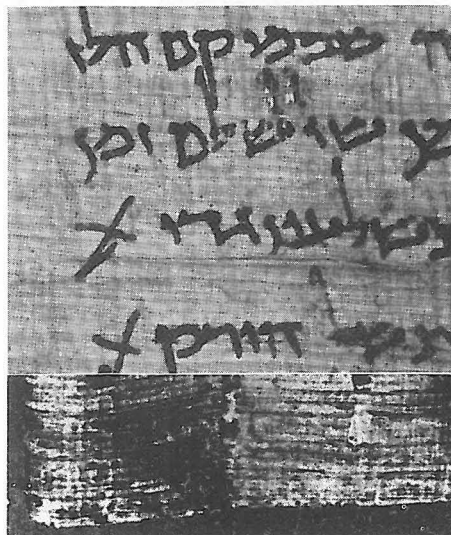
stora uppgörelsen sinsemellan bland sionisterna."

Östafrika var inte det landområde Gud hade bestämt för sitt folk därför blev det inte heller någon judisk stat där.

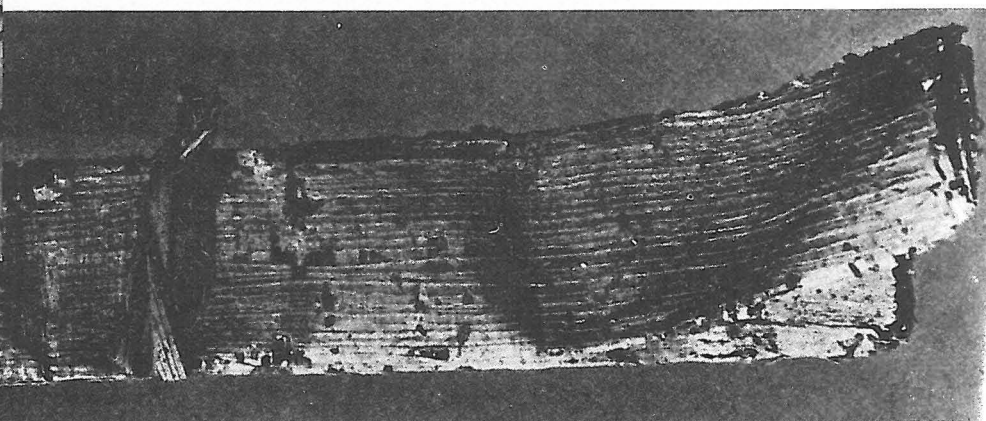
Den engelska regeringen fortsatte att försöka finna en lösning på problemet med den judiska staten. Men under samma tid publicerades ett dokument som skulle komma att skada den judiska saken under flera decennier framåt. Man kallade detta för "Sions Vises protokoll". Det offentliggjordes 1905 på ryska och sades härstamma från ett hemligt möte i samband med sionistkongressen i Basel. Detta hemliga dokument skulle avslöja judarnas allra hemligaste planer. Det innehöll en utarbetad krigsplan för att erövra världsmakten genom judiska frimurarloger. Terror och korruption skulle vara den effektivaste metoden att vinna herravälde över människorna. Man måste bruka skoningslöst våld, hårdhet och grymhet, förräderi och demagogi. Protokollen utgör ett försvar för diktatur och despotism. Först i augusti 1921 kom avslöjandet att dessa protokoll var falska, genom en artikel i tidningen Time.

Protokollen kanske aldrig hade nått sin världsomfattande betydelse om inte självaste bilkungen Henry Ford hade uppträtt som ett huvudvittne för dess äkthet. När sedan protokollen avslöjats som lögn offentliggjorde emellertid Henry Ford som en gentleman sitt beklagande att han hade be-

forts sid 26



Brev från Bar Kokba upptäcktes 1961 av arkeologerna i en grotta intill Döda havet, brev som behandlade triviala vardagsangelägenheter, men som var daterade i En-gedi i "det tredje året av Simeon Bar Kosiba; Israels president". Här ett öppet papyrusbrev och en detalj av texten.



FILEMON

hjälper orättfärdighetens offer

Under allhelgonahelgen 1988 föddes Filemon. Det var under ett anförande i ett möte i Stockholm som Arne Imsen framförde tanken att upprätta en fond till hjälp för orättfärdighetens offer. Denna tanke har vi tagit oss friheten att gripa tag i och ge den vingar för att vidarebefordra den till Dig.

Det handlar om människor i behov av hjälp som genom Arne Imsens försorg fått sin sak fram i offentlighetens ljus och som genom detta kunnat väcka opinion för sin situation. Det är människor i Sverige, där det senaste exemplet är Joakim som i sitt fosterhem utsattes för misshandel och övergrepp. Marie och Liselott från Norrbotten, som nu är fria och kan bo hos sina föräldrar, är ett annat exempel som de flesta troligen känner till. Frans från trakten av Stockholm kan efter flera års intensiv kamp nu bo tillsammans med sin far, Ferenc...

Mycket av detta har vi kunnat följa i massmedia och resultatet har i Joakims fall varit att riksdagen också tagit

upp frågan "om en översyn över de regler som gäller i fosterhemmen". Det som nämnts här är bara några få exempel från de svenska förhållandena.

Ett annat exempel, hämtat från Latinamerika, är tre militärer som suttit elva år utan dom. Efter påtryckningar från internationella organ har det nu varit rättegång. En summarisk och godtycklig rättegång där männen dömdes till 20 års fängelse TROTS att ett vittne erkände att det var han som utfört dådet. Givetvis är domen överklagad och arbetet fortsätter att få fram sanningen — också i domstolen.

Arbetet i Västindien omfattar givetvis förutom församlingsarbetet, både skola och sjukvård, men FILEMON är alltså något som sträcker sig längre och utöver det som hittills kunnat göras. Vår intention är att ge bistånd till många orättfärdighetens offer. Vi tror att det är många fler än församlingens medlemmar och vänner som vill vara med i detta angelägna verk. Namnet FILEMON appellerar till "Brevet till Fi-

lemon", ett kort brev som Paulus skrev under sin fängelsevistelse. I denna skrift vädjar han till Filemon om hjälp för den förrymde slaven Onesimus.

För att kunna komma människor till hjälp kan man naturligtvis inte komma som representant för en institution — utan handla och tänka som *medmänskliga*! Tanken med FILEMON är inte att bygga upp en institution utan att ha en fond att tillgå då man behöver snabba och frivilliga insatser för att hjälpa människor.

Pengarna förvaltas givetvis av ansvarskännande människor som själva är involverade i arbetet! Nu vänder vi oss frimodigt och förhoppningsfullt till Dig, så att också Du kan ta del i detta. Gör det känt för dem Du känner, så att det kan bildas en kedja, där vi länkade tillsammans kan vidga och förmera våra insatser.

Vill Du ge en gåva till detta, förmedlar inbetalningskortet Din gåva. PÅ FÖRHAND TACK FÖR DINA INSATSER OCH DITT ENGAGEMANG!



Joakim.



Frans.



Liselott.

Filemons postgironummer är 428 85 19-4

VÅRT FOLK ÄR...

forts fr sid 5

ägodelar och detta av olika orsaker. Det är inte bara ett litet område av livet som berörs av tidsandan, utan hela fältet är genomsyrat utav denna upplösningstendens, som har sin upprinnelse i en ideologi och filosofi.

Församlingen skall vara ett salt, en mäktig protest emot detta och med tanke på den utveckling som är för handen, skulle det vara oerhörda konflikter i vårt land. Men vi märker en allt

mer påtaglig tendens till likgiltighet och cynism. Det är helt förödande att bli påverkad av den likgiltighet som härskar i vår tid. Vi har stora frågor som är olösta och som i allra högsta grad angår oss kristna. Men dessa stora frågor låtsas vi som om de inte existerade. Vi väljer att tiga och att underhålla istället för att upplysa; förströa istället för att väcka; tiga istället för att ropa. Det är av flera orsaker; bl a den massiva okunnsigheten gör att vi känner oss odugliga. Därför väljer vi att som strutsen gömma huvudet i sanden.

De människor som drabbas av övergreppen blir ensamma och isolerade. De har strängt taget ingenstans att vända sig. Jag skulle kunna konkretisera det här för att peka på vanvettet. Jag har gått igenom utredningar som är skrivna utav socialsekreterare, några runt 20 år gamla, som skriver om föräldrar som har fyra eller fem barn. Inte bara skriver om föräldrarna utan diskvalificerar dem och beskriver hemmen med ord och uttryck som ger klart och tydligt belägg för att det är frågan om kvalificerad psykisk misshandel.

forts sid 20

Stockholms stad är en mycket besvärlig part

Den 1 februari möttes Maranataförsamlingen och Stockholms kommun för medlingsförhandlingar i hyresnämnden. Då parterna stod allt för långt ifrån varandra fanns ej möjlighet till medling. Maranataförsamlingen inlämnar i dagarna en stämningsansökan till tingsrätten. Församlingen grundar sin talan i första hand på hyreslagens 57:e §, som innebär att om en hyresvärd säger upp en hyresgäst från en lokal, är hyresvärden skyldig att anvisa annan likvärdig lokal eller betala ersättning för den ekonomiska förlust som hyresgästen lider.

Arne Imsen: Skiljer sig det här ärendet från andra tvistigheter i fråga om hyra eller försäljning med avseende på metoder som används och krav som motparten har ställt?

Lars Augustinsson: Ja, det är min erfarenhet att Stockholms stad är en mycket besvärlig part. Jag har sysslat med fastighetsjuridik i mer än 20 år just här i Stockholm och har haft många kontakter med Stockholms stad, bl a i mål i fastighetsdomstolen och hovrätten. Jag skulle vilja beteckna kommunen som en av de sämsta hyresvärdarna i den här regionen. Det är en stor organisation med liten kontroll. Och det är stort avstånd mellan politiker och tjänstemän å ena sidan, samt politikerna och medborgarna å andra sidan. Jag var själv kommunalpolitiskt verksam i en mindre förortskommun och jag är helt övertygad om att någonting liknande detta aldrig skulle kunnat inträffa där. Anonymiteten i storstaden gör att man inte uppträder på ett normalt mänskligt sätt.

Stockholms kommun är en besvärlig hyresvärd. Jag har ett exempel där hyresnämnden rekommenderade en viss hyra men Stockholms stad brydde sig inte om vad hyresnämnden sa, utan framhärskade genom att säga: Vi skall ha den hyra vi har begärt, annars får ni flytta. Det är ett maktfull-

komligt språk.

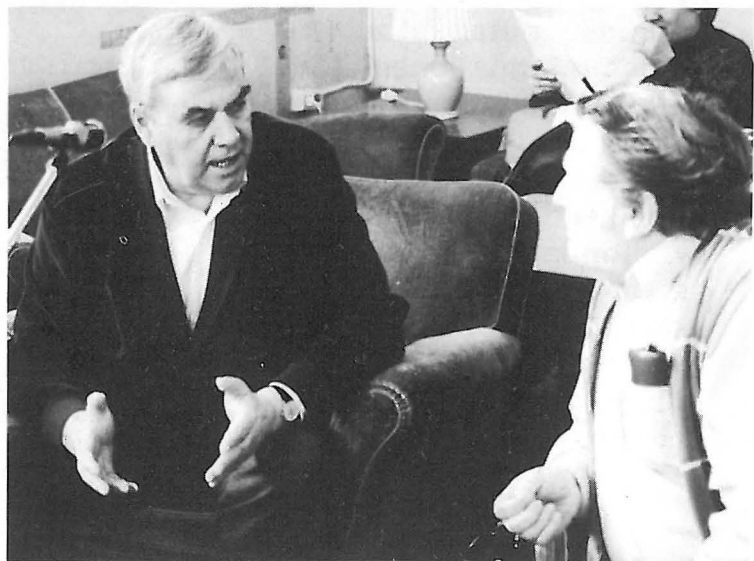
Men att man avhyser personer och sammanslutningar p g a åsikter är naturligtvis unikt. Men så tycks det vara i det här fallet. Här finns det politiska direktiv genom beslut i fullmäktige, där man klart sagt att de åsikter denna hyresgäst har passar inte oss, de skall bort.

Man får inte enligt lagen avhysa folk p g a deras åsikter. Jag känner inte någon privat hyresvärd som har gjort det. Jo, i arbetarrörelsens ungdom förekom det att markägare och godsägare vägrade att upplåta mark till byggandet av Folkets Hus. Det var naturligtvis en slags åsiktsförföljelse.

Men nu är det arbetarrörelsen som själv går i spetsen för en liknande aktion gentemot en församling. Det är naturligtvis omöjligt att tänka sig att kommunen skulle ha behandlat ett fackförbund eller en miljöorganisation på det här sättet. Jag tycker det vore intressant att få en utredning om hur det här förhåller sig när det gäller brottsbalkens bestämmelser om religionsfriheten.

A.I.: Men är vi rättslösa, finns det någon mening med att gå den processuella vägen?

L.A.: Med den här stämningsansökan begär vi ju rättsordningens hjälp för att komma till rätta med Stock-



holms kommun som avtalspartner. Alla vägar är inte uttömda än. Domstolsväsendet står ju till församlingens förfogande, men om det inte blir någon rättelse, då borde man nog överväga att låta Europa-domstolen pröva det hela.

A.I.: Stockholms stad vill banta ner det här till en fråga av rent formell och juridisk karaktär. Men kan man skala bort det faktum att ett politiskt organ har kört över medborgares helt självklara mänskliga fri- och rättigheter?

L.A.: Det finns alldeles tillräckligt med sakskaal för att få den här överenskommelsen ogiltigförklarad. Att församlingen nu efter 1½ år inte har kunnat få byggnadslov, genom tvisten mellan Bromma församling och Stockholms stad, angående lagfarten, är en försening som inte är förutsatt vid den här överenskommelsen. Det är ju den viktigaste grunden till att få den här överenskommelsen ogiltigförklarad. Avtalet förutsatte att efter ett halvt år skulle verksamheten återupptas. Och skulle det gå så att Bromma församling förklaras vara lagfaren ägare, då faller hela överenskommelsen. Då blir Stockholms stad på den

grunden skyldig betala ut ett skadestånd, men förmodligen då med ett högre belopp.

Men för närvarande finns det ett hyresförhållande mellan Stockholms kommun och Maranataförsamlingen. Vad vi säger är att överenskommelsen skall ogiltigförklaras därför att det inträffat så mycket, att förutsättningarna inte har uppfyllts. Då har man rätt enligt 33 och 36§ i avtalslagen att begära att överenskommelsen hävs. Då är vi tillbaka till den ursprungliga situationen — församlingen skall ha ersättning enligt 12 kap. i 57§ i hyreslagen istället för de här lokalerna.

Vår stämningsansökan är alltså inte gripen i luften utan grundar sig på gällande lag. Att Stockholms kommun uppträder på det här sättet och går till alla ytterligheter, hotar och pressar på, behöver vi inte bli förskräckta av. Då vi har de rättsliga medlen i vår hand vet vi att det här är rätt mycket tomt hot. Det sista man får göra när man blir utsatt för sådana här maktanspråk är att ge upp. Då gäller det att stå ut, och jag skall biträda er så gott jag kan.

Församlingens mest grundläggande behov i den historiska situation vi är inne i, är reformation, väckelse och konstruktiv revolution. Reformationen talar om att gå tillbaka till skriftens ord. Väckelse talar om ett liv i rätta förhållandet till den helige ande. Sann väckelse är otänkbar utan reformation och reformationen är inte fullständig utan väckelsen.

Det är absolut nödvändigt att vi känner realiteten både av reformation och väckelse, om vår fattiga värld skall kunna få se den del av församlingen som har vänt tillbaka till sann kristen tro och ett andefyllt liv.

FRANCIS A SCHAEFFER
*Ur Jeg skammer meg ikke
 ved evangeliet*
 Utgiven på Credo



Vi lever i en avkristnad värld. Vilken hållning skall vi inta som enskilda människor, som ortodoxa kristna, som de som har krav på att vara bibeltroende? Hur skall vi se på den avkristnade världen och hur skall vi fungera som kristna i den?

Det är de frågor denna bok vill söka att ge svar på. Jag vill börja med påståendet om vad som är den ortodoxa kyrkans mest grundläggande behov i vår efterkristna värld. Därefter vill jag sätta påståendet i bibliskt sammanhang, betrakta det i ljuset av Paulus brev till romarna, Klagovisorna och profeten Jeremia. Hela tiden ska vi ha ögonen öppna för den situation vi står inför i vår moderna värld och den hållning vi som kristna skall ha i den värld vi lever i.

Vår tes inrymmer ... reformation och väckelse. Detta är församlingens mest grundläggande behov i den historiska situation vi är inne i. Församlingen i vår generation behöver reformation, väckelse och konstruktiv revolution.

Man har menat att det skulle vara en motsättning mellan begreppen reformation och väckelse. Detta är

att fullständigt missförstå det. Båda begreppen talar om förnyelse genom återvändande till utgångspunkten.

Reformationen gäller en tillbakagång till den rena läran, väckelse gäller en förnyelse av den enskildes kristna liv. Reformationen talar om att gå tillbaka till skriftens ord, väckelsen talar om ett liv i det rätta förhållandet till den helige ande. De stora ögonblicken i församlingens historia har inträtt när reformation och väckelse har skett samtidigt, så att församlingen har vänt tillbaka till den rena läran och de kristna har låtit sin livsföring ledas av den helige ande. Sann väckelse är otänkbar utan reformation och reformationen är inte fullständig utan väckelsen. En sådan kombination av reformation och väckelse skulle vara revolutionerande i vår situation — revolutionerande i vårt individuella liv som kristna, revolutionerande inte bara för den liberala kyrkan, men revolutionerande också inom den evangeliska ortodoxa kyrkan. Det är absolut nödvändigt att vi känner realiteten både av reformation och

väckelse om vår fattiga värld skall kunna få se en del av församlingen som har vänt tillbaka till sann kristentro och ett andefyllt liv.

Vänder sig bort från sanningen

Sista delen av Romarbrevets första kapitel beskriver människan sådan hon är. I två verser förklaras det hur människan kunde komma i en sådan situation. Rom. 1:21 och 22: *"Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. När de berömde sig av att vara visa, blevo de dårar."* Det är viktigt att stryka under att här talas om människans oförståndiga tankar i betydelsen människans intellektuella förståelse. När de menade sig vara kloka blev de dårar. När skriften på det här sättet talar om människan som oförständig i förhållande till religionen betyder det snarare att människan har intagit en hållning som är intellektuellt oförnuftig, inte bara i förhållande till vad bibeln säger men också i för-

hållande till yttre existerande fakta, i förhållande till universum och dess form och till människans "människlighet". Genom att vända sig bort från Gud och den sanning Gud har gett oss har människan blivit en dåre i förhållande till vad människan och universum faktiskt är. Människan befinner sig i en ställning hon inte kan leva i; fångad i en oändlighet av intellektuella och emotionella spänningar.

Detta är den bibliska synen på människans ställning. När vi börjar tänka på reformation och väckelse är det nödvändigt att vi ser på människans situation med Guds ögon.

Skriften säger oss hur människan kom i denna situation. Rom. 1:21: *"Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade."* Skriftstället refererar till syndafallet, men har också en vidare adress. Den talar om varje tidsålder där människan känner sanningen och vänder sig bort från den.

Många historiska epoker

tion och

KELSE

kan beskrivas på det sättet. Från biblisk synpunkt var det en tid då de gamla individerna kände sanningen och vände sig bort och en tid då Afrikas folk kände sanningen och vände sig bort. Detta gäller för folk överallt där de nu icke känner sanningen.

Avkristnad kultur

Men om vi ser ut över världshistorien och betraktar de exempel vi känner till där folkslag har känt sanningen och vänt sig bort, kan vi tryggt hävda att aldrig tidigare har detta skett inom en så kort tidsrymd som i vår egen generation. Vi som lever i den nordeuropeiska kulturkretsen, som inkluderar USA och Canada, har sett denna förändring bli genomförd i vårt eget släktled med förtvivlad styrka. Vår tids människor kände sanningen och vände sig likväl bort från den, vände sig bort inte bara från den bibliska sanningen som vi känner från reformationen, men från hela den kultur som är byggd på den sanningen, däri inkluderat balansen mellan frihet och form reformationen förde med sig i Nordeuropas statsstyrelse

och samhällsliv, en jämvikt världen aldrig tidigare har känt.

Genom att vända sig bort från den gudagivna kunskapen har människan förlorat hela den kristna kulturen. I Europa — Storbritannien medräknat — tog det många år, i Förenta staterna tog det bara några tiotal år. I USA har vi sett en fullständig förändring äga rum i denna korta tidsepok från 20-talet och fram tills nu. Självklart var inte alla i 20-talets USA personliga kristna, men i stort sett fann man en allmän kristen enighet. Idag är denna enigheten fullständigt försvunnen. Vi lever i en avkristnad värld där kristendomen inte bara med hänsyn till antal kristna, men också när det gäller kulturellt inflytande är i klar minoritet. Att be unga människor upprätthålla status quo är en omöjlighet. Status quo tillhör oss inte längre. Under de senaste fyrtio åren har förändringen gjort sig gällande inom varje livsområde och för varje del av livet.

När vi börjar tänka på dagens människor och predika evangelium till dem må vi ha som utgångspunkt det fak-

tum att de står främmande inför biblisk kristendom. Och inte bara det, hela kulturen har gått över från att vara kristen till att vara avkristnad.

Vi kan inte ta för lätt på detta. Det är förfärligt för en man som jag att se sig tillbaka och upptäcka hur kultur och fädernesland går mot sin upplösning i ens egen livstid. För fyrtio år sedan kunde du resa runt i Förenta staterna och finna att nästan alla, även icke kristna kände till evangeliets budskap. Det är förfärligt att tänka på att medan vår kultur för trettio eller fyrtio år sedan var byggd på kristen enighet är vi nu absolut i minoritet.

Som kristna i denna epok står vi inför en del avgörande frågor. Den första är: Vilka konsekvenser för vår hållning får det att vi erkänner vår kulturens avkristnade karaktär?

Under Guds vrede

Låt oss igen gå tillbaka till Rom. 1:21 och 22: *"Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förtöfö till fåfängliga tankar; och så blevo deras oförståndiga hjärtan förmörkade. När de berömde sig av att vara visa, blevo de dårar."* Vers 18 informerar om resultatet av att människor vänder sig bort från och gör uppror mot sanningen de känner. *"Ty Guds vrede uppenbarar sig från himmelen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycka sanningen."* Människor är med rätta under Guds vrede och han uppför sig mot människorna som han måste, utifrån sitt väsen. Om det är tydligt att denna vrede är rättfärdig och berättigad för någon generation överhuvudtaget må det vara för vår egen.

Det är bara ett perspektiv vi kan ha på vår generations efterkristna värld: En förståelse av att vår kultur och vårt land är under Guds vrede. Den nordeuropeiska kulturen är under Guds vrede. Det hjälper inte att visa hur storartade vi är. Det nyttar inte att eliminera skillnaden i kristendoms-kunskap mel-

lan vår tid och den kristna världens. De sista få generationerna har trampat på reformationens sanningar och allt som dessa sanningar har skapat. Och vi är under Guds vrede. Det är det perspektivet vi måste ha om vi skall förstå vad reformation, pånyttfödelse och sant byggande revolution må innebära.

Vad skall då vara vårt budskap i en sådan värld — till världen, till kyrkan och till oss själva?

Historisk ram

Vi är inte hänvisade till att gissa vad Gud vill ha sagt om detta. Det finns en historisk period, ett bibelhistoriskt tidsrum som är en klar parallell till den tid vi själva är inne i. Det är profeten Jeremias tid. Profeten Jeremias bok och Klagovisorna visar hur Gud ser på en kultur som kände honom och överlagt vände sig bort. Men detta är inte karakteristiskt bara för avfallen i Jeremias tid. Det är din och min vardag. Ska vi vara i stånd till att hjälpa vår generation må vår hållning vara den som präglade Jeremia: den gråtande profeten sörjande över Jerusalem, som Rembrandt så mästertligt avbildat. Mitt i gråten frambar han, *utan att ge efter*, sitt domsbudskap till ett folk som hade vänt sig bort.

Jer. 1:2-3: *"Till honom kom Herrens ord i Josias, Amons sons, Juda konungs, tid, i hans trettonde regeringsår, och sedan i Jojakims, Josias sons, Juda konungs tid, intill slutet av Sidkias, Josias sons, Juda konungs, elfte regeringsår, då Jerusalems invånare i femte månaden fördes bort i fångenskap."* Här är Jeremia placerad i historien, under de fem sista kungarnas regeringstid innan nationen blev förd in i den babyloniska fångenskapen.

Bibeln sätter sin religiösa undervisning in i en historisk ram. Det är helt motsatt den nya teologin och den existensfilosofiska tankegången, helt motsatt det tjugonde århundradets reducering av religion till subjektiv projektion. Skriften förbin-

forts sid 22

Kristen OFFSET-TRYCKARE sökes till TeKå Offset.

Mikael behöver assistans. Arbetet är baserat på ideell grund. Även FOTOSÄTTARE sökes. Du blir medarbetare i ett ungt och kallelse-medvetet team av bröder och systrar!

Ring för mer information: 08-37 00 38.

Rättelse!

Genom ett missförstånd i telefaxförbindelserna med Santo Domingo, kom Stina Fridolfsson att stå som författare till den artikel som SAMUEL PIO PEREZ hade skrivit, i förra numret av Midnattsropet.

Artikeln hade rubriken: Jesus kommer!





Välkommen till

PÅSK-KONFERENS

23-27 mars
i Stockholm

Bällstav. 100, Bromma. För inf. ring: 08-733 97 83.

SÄRLA REGN

- 684 väckelsesånger
- Rekommenderad tonart

NU ÄVEN INBUNDEN I FINT KORALLKLOTBAND!

En elegant och vacker inbindning i mellanblå korallklot med silvertryck på framsida och rygg. Mycket slittålig.

Priser: Häftad 75:-kr Inb (korallklot) 110:-kr

Orderadress: **MRM** Box 20134, 161 20 Bromma 08-733 97 83

— En av de absolut största sångsamlingarna i Sverige —



Syster Sonja är sjuksköterska och gift med Emanuel. Tillsammans har de fem barn — alla är, till makarnas glädje, i arbete för Herren.

Familjen har sitt hem i Californien, men är ofta i Sverige och har då olika möten, där de talar om behoven och möjligheterna för missionen i länder bakom järnridån.

För Sonja är det angeläget att bevara och vårda den intima, nära kontakten med Gud i bönen och hon har många exempel på hur Gud gripit in som svar på bön. Hon säger:

— Det viktigaste är förbönens tjänst. Att leva i den och be för andra människor. Det är fantastiskt att Gud vill använda oss i sin tjänst på det sättet. Med vårt mänskliga förstånd kan vi inte fatta att Gud är allsmäktig och att han svarar på bön. Men Gud ser till våra hjärtan och till våra motiv. Och när man beder för andra löses de egna problemen — eller blir väldigt små. — Det finns många tillfällen då Gud manat mig att bedja för olika människor, ibland på andra kontinenter. Vid ett tillfälle fick jag sådan nöd för en speciell missionär som jag inte hade träffat på flera år. Jag bad intensivt och under lång tid för honom; jag upplevde att han var i en svår situation.

— Efter en tid kände jag att det lättade och förstod att Gud gripit in. Lång tid senare fick jag höra att just den perioden hade den här missionären varit svårt sjuk. Det var uppmuntrande för oss båda att förstå vilken omsorg Gud har om människor.

Det är syster Sonja som delar med sig av sin erfarenhet. Tillsammans med sin man, har hon i dagarna avslutat en resa till Rumänien, dit de hade med sig mat, kläder och medicin till de behövande. Genom åren har det blivit ganska många resor till östländerna. Sonja fick de lidande i öst speciellt lagt på sitt hjärta och det var så det egentligen började med engagemanget för de kristna bakom järnridån. — Det är ganska många år sedan. Vi bodde då i Australien, familjen var ganska stor och vi hade inga moderna bekvämligheter. Särskilt

tvätten som sköttes för hand tog stor del av tiden till en så stor familj, det var många timmar som gick till att tvätta.

— Då bad jag att jag skulle få något att göra under den tiden — jag behövde ju inte tänka när jag tvättade och tyckte att jag kunde använda tiden för Gud på något sätt och gå in i förbönens tjänst för människor.

Upptakten till missionen

— Då fick jag se en syn. Jag såg plågade, lidande människor som satt i fångelser och läger, misshandlade och torterade. Det var människor som var förföljda för sin tro; och så hörde jag en uppmaning att bedja för dem. Det handlade om människor bakom järnridån, i östländerna och för dem ville Gud att jag skulle bedja. Bördan kändes först så tung att jag bad att Gud skulle lätta på den — bara ett ögonblick — så att jag liksom kunde hämta mig. Efter den upplevelsen bad jag för dem; jag grät och bad mig igenom tvättarna.

Det var alltså upptakten till missionen de senare skulle komma in i. Kommunismvärlden har nu blivit deras missionsfält. Sonja fortsätter:

— Det är en djupare tro man möter i öst. Där är det kristna livet ett antingen eller, och ofta handlar det om ett martyrskap för dem som vill ta tron på allvar.

Både Sonja och Emanuel är svenskar, men ingen av dem tyckte att de fann sig tillrätta i Sverige, de upplevde båda att de ville missionera i ett annat land. Båda har 'mission i släkten', och det var naturligt för dem att vilja göra något för andra människor.

Sonja har tillbringat 20 år av sin uppväxttid i Kina, där hennes föräldrar, Thyra och Hosea Svensson var Alliansmissionens missionärer i mer än 40 år. Fortfarande finns en del av kinesiskan kvar hos Sonja och hon demonstrerar det genom att läsa Joh. 3:16 på kinesiska.

I Kina hade Sonjas föräldrar kontakt med många vitryssar som var familjens vänner. Det är så Sonja fått

MISSIONEN är mitt liv!

Intervju:
ULLA NÄSHOLM

Syster Sonja, missionärsbarn och uppvuxen i Kina, blev själv missionär — i Australien.

Nu arbetar hon med utgångspunkt från en missionsbokhandel i Californien, för mission bakom järnridån.

sitt namn — Sonja är nämligen ett ryskt namn, även om det då givetvis har en annan betoning än vi svenskar ger det.

Också i Australien hade familjen vänner som var av slaviskt ursprung. Det blev en förbindelselänk och en antydning om vad framtiden skulle föra med sig.

I Australien kom de att verka i 15 år och där fick de också vara med om en väckelse som skakade om på den ärkekatolska kontinenten. Samtidigt var det på många sätt en förberedelse för kommande uppgifter, menar Sonja.

— Första tiden därute sydde jag bokstavligen ihop till hyran. Mötena hade vi också i vårt hem. Vi hade ju då inte så många bakom oss, men vi var inte rädda, vi hade ju två händer och två fötter som vi kunde använda.

— Första tiden levde vi som nybyggare och bodde i tält eller husvagn och hade naturligtvis inte ström eller vatten. Det var svårt och ovant att behöva spara på vattnet. Inte ens i Kina där vi fick bära vattnet från en pump behövde vi vara rädda att vattnet skulle ta slut.

— Eftersom vi attackerade katolska kyrkan fick vi också uppleva en form av förföljelse; alla brev kontrol-

lerades och många kom aldrig fram till oss eller till de adresser vi sände.

— Det var en påfrestande, men spännande tid. Min man hotades till livet och det var flera episoder då vi fick erfara vad det vill säga att gå emot katolska kyrkan. Men i allt fick vi uppleva hur Gud var med och hjälpte. Vi fick även vara med om en väckelse och det var mitt i den som vi senare upplevde att vi kunde lyfta och dra vidare. En tid därefter började vi göra resor till öst.

— Vi har ingen församling bakom oss, utan lever i bön och tro. Enskilda sänder stöd och hjälp till oss och den mission vi bedriver. Hela tiden har jag haft som princip att aldrig resa för pengar som kommit in till missionen. Resan till Sverige denna gång har jag t ex finansierat genom att städa på kvällarna.

Det är inspirerande att träffa människor som tagit Gud på allvar och att lyssna till vad de har att meddela. MR tog tillfället i flykten — de var på väg till Californien när detta samtal ägde rum. Redan nästa morgon beräknas de vara på väg över Atlanten. Vi önskar dem Guds välsignelse i arbetet för honom.



Sprid det GLADA BUDSKAPET!



KB 121 65:-



KB 118 65:-



KB 116 65:-



KB 115 65:-

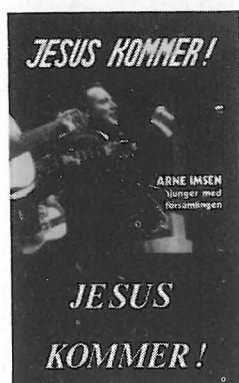


KB 112 65:-

LIVE-inspelningar * ARNE IMSEN sjunger med församlingen



KB 111 65:-



KB 107 65:-

ULLA CHRISTENSEN
Ifrån jordlivets natt



KB 113 65:-

SAMIRA, YOUSSEF, ZAKARIA
sjunger barnsånger på franska och arabiska



MC 901 65:-

ARNE IMSEN undervisar

BIBEL SKOLAN 88

- KB 881025 Världs- och Gudsmänniskan
- KB 881026 Ställningstagande inför EVIGHETSFRÅGAN
- KB 881027 Varen brinnande!
- KB 881028 Bli bröd för folket!
- KB 881031a Församlingsliv
- KB 881031b Församlingsordning och lärjungaskap
- KB 881101a Skicken eder icke efter denna tidsålders väsende
- KB 881101b Övre salens kristna
- KB 881102 Församlingen — ingen fritidssysselsättning
- KB 881103 Vänta inte på väckelse — VAKNA!

30:-/st





KB 117

65:-



KB 114

65:-



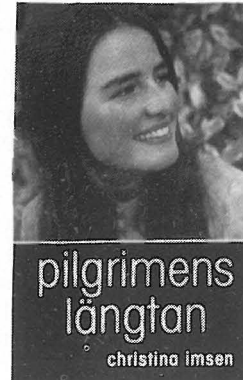
KB 110

65:-



KB 106

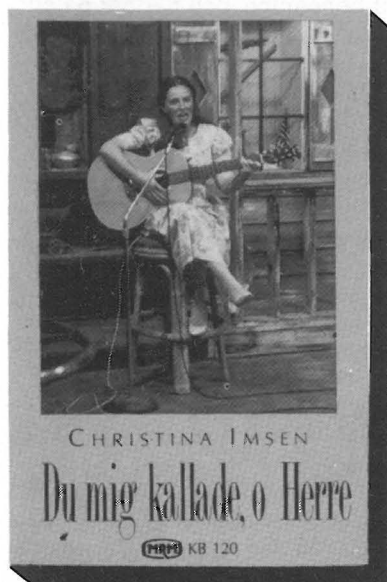
65:-



KB 102

65:-

CHRISTINA IMSEN sjunger evangelium

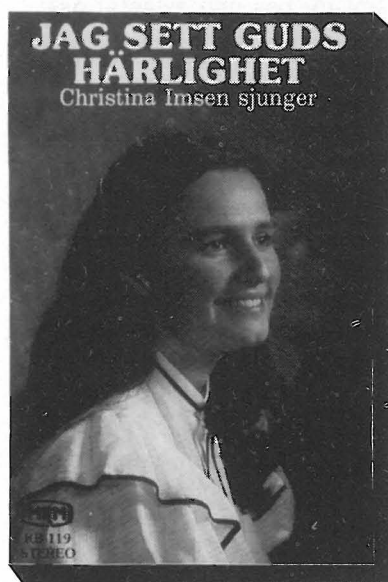


Du mig kallade, o Herre

KB 120

Finns även på LP

85:-



Jag sett Guds härlighet

KB 119

Finns även på LP

85:-

CHRISTINAS inspelningar på andra språk

SPANSKA

MC 605 Somos peregrinos

MC 604 Habla Dios a mi corazón

MC 603 Regresa a la fuente

MC 602 Cristo es la Peña

MC 601 Yo vi su gloria

ENGELSKA

MC 802 I've seen God's gloriousness

MC 801 Isaac and Rebecca

NORSKA

KB 602 Jeg sett Guds herlighet

KB 601 Isak og Rebekka

Orderadress:

MRM Box 20134

161 02 Bromma

Tel 08-733 97 83

ISRAEL och DET NYA EUROPA — i profetian

PER ARNE IMSEN undervisar



KB 881203 ISRAEL i profetian

KB 881204 DET NYA EUROPA i profetian

30:- / st



Jag beställer:

.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st
.....st

Namn:

Adress:

Tel:

VÅRT FOLK ÄR...

forts fr sid 12

Dessa socialsekreterare kan praktiskt taget formulera vilket nonsens som helst om föräldrar. Detta nonsens som de sätter på prant går sedan till de olika domstolarna och ligger till grund för domstolarnas beslut. Dessa beslut kan leda till att barnen slits från hemmet. När man berättar det här för sina kristna bröder, ser de helt frågande och undrande ut.

Att de andedöpta blivit så otroligt okänsliga för de rop som stiger upp ifrån de sargade människorna i detta land, är helt obegripligt. Man hör inte ropet från de jagade, sargade, de plågade. Man saknar förmåga att kunna hjälpa och rädda de som släpas till stupstocken. Vad kan detta bero på? Svaret är ganska givet. Det beror till stor del på dessa fruktansvärda stats-subventioner som har lett fram till att också det andedöpta folket som var statens kritiker har blivit ett religiöst serviceorgan, som tillhandahåller en viss religiös service som staten är redo att vedergälla.

Det måste till en djupgående befrielse, en personlig kallelse som gör att man vågar bryta mot religiösa traditioner och vågar ta den smälek det innebär att ställa sig på den förföljdes sida emot övermakten.

I vad mån förmår vi pejla detta lidande som döljer sig under välfärdsytan? I vad mån förmår vi uppleva medlidande i denna plastkultur? Jag har en känsla av att väckelsen kommer då man helt

plötsligt står där och inte har någon reservutgång utan konfronteras med en övermakt som beordrar att det egna barnet skall förpassas hit eller dit. Men då är det vanligtvis för sent, då måste man kämpa en ojämn kamp emot övermakten och har ett totalt underläge. Man är helt oförberedd och kastas in i förhållanden som man egentligen inte trodde existerade. Man upptäcker inte verkligheten förrän man blir utsatt för maktspelet på det personliga planet.

Om exempelvis det andedöpta folket här i landet hade tänkt mera på människorna än sina kyrkor och traditioner. Om predikanterna hade tänkt mera på de utslagna än på sin karriär så skulle läget i det här landet se annorlunda ut. Men istället har vi gjort det bekvämt för oss och avlastat oss hela problematiken genom att skaffa ersättningsorgan som fungerar istället för oss i form av stiftelser eller något annat.

Om samma regler och metoder generellt skulle tillämpas på samtliga medborgare i det här landet så skulle de flesta barn bli omhändertagna.

Det är ju väldigt bekvämt att skaffa sig ett antal experter som hänger sig åt den här verksamheten bland de fallna, ett organ utanför på lagom avstånd ifrån den perfekta gemenskapen för den medelklass som idag befolkar kyrkorna. Man skickar det ena problemet

åt det ena hållet, det andra problemet åt det andra hållet och församlingen får leva sitt ostörda liv i en lagom engagerande verksamhet som inte kräver någonting annat än tiondet med ett och annat extraoffer för socialt utslag-na. Det är en vrångbild av den verklighet som bibeln talar om. Hela tiden håller vi verkligheten på avstånd, för att inte komma i direktkontakt med den.

Jag undrar hur många det är som har varit i de här hemmen och mött de här människorna? Satt sig ner med dem och stöttat upp dem, gått med dem till polisen, till socialbyrån och sökt hjälpa dem konkret. — Det är ett försvinnande litet fåtal.

Hur många är det som tagit det här som ett böneämne, och bär det på sitt hjärta, och riktigt upplever den vanda och nöd som dessa människor känner? Istället går det till på det här sättet. När de berättar om sin situation brukar det låta så här: "— Ja, det är fruktansvärt, men det är klart att någonting måste det ju vara, för det finns ju ingen rök utan eld." Man drar enkelt och generellt slutsatsen att det finns någonting i botten, och självklart gör det det. Det finns lika mycket i botten hos dessa människor som hos dig och mig.

Om samma regler och metoder generellt skulle tillämpas på samtliga medborgare i det här landet så skulle de flesta barn bli omhändertagna. Det skulle finnas många orsaker till att barnen blir omhändertagna. De flesta föräldrar skulle drabbas. Vi kan inte inse detta för vi är skyddade.

FÖRBLIV I GUDS ORD...

forts fr sid 7

den här förbindelsen: "Lid ock du ont, som en god Kristi krigsman." Det finns ett tillstånd då man lider för korsets skull. Men tänk på Jesus Kristus! Han förblev inte i lidandet. Han är uppstånden från de döda. Därför härdar Paulus ut, därför utstår han lidanden, ty han vet att bortom allt finns en uppståndelse som väntar.

Tänk på Jesus Kristus, på hans lidanden i tiden. Han är uppstånden från de döda! Pris ske Gud att det kom en uppståndelsens morgon! Därför lider ock jag ont, ty jag vet att den här tidens lidanden är intet i jämförelse med den härlighet som väntar. Vi kommer att gå svåra tider till mötes, men Gud gav oss inte försagdhetsens eller missmodets ande, så att vi skulle frestas till resignation. Vi uthärdar ständaktigt allt, för Ordets skull och för att bli Jesu Kristi efterföljare. Tänk på Jesus. Han förblev inte i döden, i lidandet, i mörkret. Han är uppstånden. "Demas övergav mig", säger Paulus, "hans sinne var fyllt med kärlek till denna tidsälders väsende." Han hade varit med och uthärdat så mycket under en tid, men nu

blivit efter på vägen. "Det ska du veta, Timoteus, att ALLA som vill leva gudfruktigt, skall lida förföljelse."

Syskon, vi är inte framme än, inte hemma än, vi har fortfarande ett stycke väg att vandra. Den som håller ut till änden, han skall varda frälst. "Tag Markus med dig hit," säger Paulus, "ty han kan i mycket vara mig till gagn." När jag läser om dessa två personer, blir jag så gripen, tagen och samtidigt förskräckt. Ty vem är Markus som kan vara Paulus till hjälp? Vi kan läsa i Apostlagärningarna om denne yngling som följde Paulus och Barnabas. I Pamfylän säger han att han inte orkar längre, och detta blir orsaken till skilsmässan mellan Paulus och Barnabas senare i Antokia. Där säger Barnabas att Markus ska med, men Paulus säger: "Ingalunda, eftersom han lämnade oss i sticket i Pamfylän." På grund av detta drar man åt varsitt håll. Paulus utser Silas åt sig och lämnar Markus och Barnabas kvar. När man denna gång skall vidare, då är Markus med. Demas som varit en hjälte, lämnas kvar på en kärlek till världen, men för Markus går det annorlunda. Han som har svikit i gångna ti-

der, reses nu upp. Vet du vad det handlar om? Omvändelse. Det må vara hänt att du lämnat syskon i sticket under tider som gått, men tänk att det finns möjlighet till bättring, omvändelse, sinnesändring och att åter komma in i tjänsten, in på platsen där Gud vill ha dig. Syskon, vi går svåra tider till mötes. Många är de som fått kärlek till världen och lämnat oss. Man har valt att gå en annan väg för att därigenom slippa lida förföljelse för Kristi kors skull. "Ta med dig Markus, ty han har förstått sitt eget bästa och gjort sinnesändring, fattat sitt beslut och är med igen." Underbart!

En hälsning till dig, du som svikit, du som varit efter på vägen, du som lämnat dina syskon. Det finns möjlighet att åter komma in i tjänsten. "Ty, jag är redo att lämna fältet", säger Paulus, "jag har gjort upp med Gud, jag har fullbordat mitt lopp. Ända fram till slutet har jag varit med och även om jag blir ensam kvar, har jag bevarat tron."

Många hade slängt sin tro ifrån sig och därigenom lidit skeppsbrott. Man härdade inte ut i stormen och lidandet och så gick man under. Men Paulus säger: "Nu ligger rättfärdighetens segerkrans tillreds åt mig, och Herren, den rättfärdige domaren,

Förtröstan på Gud

Text: Elof Broman

Det var en mörk kväll i november 1902. Min far befann sig då på ett vanligt möte i byns "gamla skola". Mitt under det att min pappa stod och predikade, rusar plötsligt en person in i lokalen och ropar med upphetsad röst: Sluta mötet, Bromansgården står i ljusan låga...!

Min far och alla mötesbesökare rusade genast till pappas hem och då var hans hem helt övertänt. Det var ingenting att göra, bara se hur alltsammans blev till aska och kolrester.

Min pappa, som alltid har varit en Herrens trogne tjänare, tyckte naturligtvis att det var en ödets ironi att det skulle bli ett sådant tragiskt slut på det mötet. Han höll som bäst på att tala om hur viktigt det är att i livets alla situationer lita på Herren och alltid förtrösta på honom.

Hur min far reagerade, undrar säkert läsaren av dessa rader, som förtäljer

om den fruktansvärda situationen? Jo, när far kom fram till gårdstunet och såg att ingenting kunde räddas så böjde han knän, mitt ibland folket, och tackade Gud för att han har varit så god mot honom — trots att allt brann upp och att gård med lösöre var i det närmaste oförsäkrat.

I djupaste förtröstan på att Gud ändå skulle stå honom bi, bad pappa också om Guds hjälp att bygga en ny gård; och bönesvaret uteblev heller inte, pappa kunde med grannars och bybors bistånd bygga ett nytt hem.

Tycker att det är passligt att berätta det här just i denna tidning och för maranatafolket, som ju själva har fått erfara så många oförtjänta motgångar av myndigheter osv. Men man har övervunnit dessa på grund av att detta folk alltid har förtröstat på Guds hjälp varefter segerfanan har kunnat höjas: Amen halleluja!



Frid kära vänner!

Det var en fin och intressant vecka vi fick vara med på. Eftersom vi aldrig hade varit på Bällstalund tidigare, och inte kände någon, så kände vi oss lite vilsna först. Men vi blev så bra omhändertagna och alla var så trevliga, så vi kände oss verkligen välkomna.

Vi har aldrig tidigare känt oss så hemma på ett obekant ställe och aldrig sett sådan omsorg visas till medmänniskor.

Undervisningen om katolska kyrkans historia var det som gav oss mest, eftersom vi inte visste så mycket om den. Vi hade redan läst en del om katolska kyrkan tidigare, i bl a Väckelseropet.

Vi tycker att det är väldigt bra att någon vågar ordna en konferens om katolska kyrkan, eftersom så få kristna vet någonting om katolicismen.

Därför är det också viktigt att vi alla fortsätter att sprida vidare detta budskap så att kristenheten blir informerad och kan ta ställning i denna sena tid.

Torgmötet var ett tillfälle då vi fick berätta för människor om den stora villfarelsen och förkunna evangeliet om Jesus Kristus.

Bl a Hans Lindelöw predikade på gatan med stor entusiasm och det tog verkligen tag i oss och vi kände att vi måste nå alla dessa människor som rusade förbi på gatan.

Vi kristna måste verkligen vakna upp så att vi får nöd för människorna. Vi måste ut utanför kyrkorna. De ofrälsta kommer inte till kyrkorna hur mycket vi än försöker locka dem.

Vi måste gå ut till dom!
VAKNA UPP, FÖR JESUS KOMMER SNART! Maranata — Du vår Herre kom!

Nåd- & Fridshälsningar
Lisbeth Arwidson
Helena Wikström

skall giva den åt mig på den dagen." Min vän, skall du bevara tron och komma hem, så måste du bevara Ordet. Ordet om korset, som för somliga är en dårskap, men som är Guds kraft för dem som tror.

Du som känner att du kommit ifrån och kanske upplever att Ordet inte längre har auktoritet, inte har så stor betydelse för att du valt en lättare väg. Tänk på Jesus! När du kämpar i din ensamhet och tycker att det är outhärdligt, min vän, tänk på Jesus! Han är uppstånden. Vilket föredöme att se upp till! Han var prövad i allt, men tro inte att han led, för att synden hade någon attraktiv kraft för honom. Hans lidanden var av en annan karaktär, ty han var Lammet. Slänger du svinet i smutsen så trivs det, ty det är svinets natur. Men gör du så med Lammet så lider det, för att det har en annan karaktär. Måtte vi ha Jesus till föredöme, så att vi får del av lammets natur som lider för orättfärdigheten. Låt oss lämna bakom oss det som är oss till hinder, och därvid se på Jesus.

Du som känner att det är tungt, jobbigt och besvärligt, som tycker att du svikit och behöver Guds nåd inför den korta tid som återstår, för det

tryck som väntar. Tro inte att det finns någon annan framgång än den som Jesus utlovat: *"Det må vara lärjungen nog, att det går honom som hans Mästare."* Ju mer tiden för Kristi tillkommelse närmar sig, så bör vi ge akt på varje nyans i Skriften för att på något sätt förbereda våra sinnen. Vi behöver genomsköljas med Ordet. *"Ty"* säger Jesus, *"jag vill framställa en ren jungfru, utan fläck och skrynka."*

Har du läst om mannen, som sålde allt vad han ägde, för att skatten i åkern hade blivit så värdefull för honom? Har du läst att Herren säger; *"Ty jag vill uppenbara skatter för dig på dolda ställen."*

Har du läst i Höga Visan där det står om källsprånget som är dolt i Honom? I Honom finns alla kunskapens skatter dolda. Dolda för världen, men också för dem som vill ha ett sken av gudsfruktan utan att vilja veta av korsets kraft. Men min vän, kom in i lustgården, böj dig ned och se att källan väljer fram. Det finns oerhörda skatter som är värda att samlas på och kämpa för. *"Vi hava en skatt"*, säger Paulus. Du kan inte se den, du som inte är född på nytt. Den är visserligen lagd i lerkärl, men ack, så dyrbar. Detta överflödsliv. Den som håller fast intill än-

den, skall vara frälst.

Det var en olympiafarare som kom hem till Norge, efter att ha tagit guldmedalj. En välkomstkommitté hade ordnat en stor fest och mötte honom vid tåget med hedder och värdighet. Han hade fått sällskap med en bekant från orten, en Herrens förkunnare och när de stiger av tåget vänder sig idrottsmannen till denne och säger: *"Det är visst ingen som kommer för att ta emot dig."* Då svarar Herrens tjänare: *"Jag är inte hemma än heller."*

Det är möjligt att vi inte får något pampigt välkomnande här i tiden, kanske ingen applåderar våra insatser. Men vi är inte hemma än heller — vi har ett stycke kvar. Ingen guldmedalj eller ära väntar oss här i tiden. Men vänta, det sista ordet är inte sagt än. Det blir något annat det, då änglar ska bilda välkomstkommitté för att hälsa oss välkomna från jorden.

Vilka är det som kommer, klädda i vita kläder? Det är dessa som kommit ur den stora bedrävelsen och som har vunnit seger i kraft av Lammets blod. De drogo sig inte undan, utan de härdade ut.

REFORMATION...

forts fr sid 15

der sann religion med en historia i tid och rum som kan uttryckas på vanligt litterärt sätt. Detta är viktigt för vår generation har hänvisat ordet "religion" uteslutande till områdena psykologi och sociologi.

Bibeln understryker också en annan poäng. Inte allt som sker i tidsrumshistorien låter sig förklaras från principen om naturlig orsak och verkan, exempelvis ekonomiska; militära och psykologiska krafter. Moderna människor förklarar oftast hela historieförloppet på det sättet, men bibeln gör det inte. Bibeln säger att det finns en historia i tid och rum som Gud har skapat. Självklart måste historien förstås delvis som en produkt av ekonomiska faktorer, av andeströmningar, militära förhållanden och så vidare. Om vi studerade Jeremia bok i detalj skulle vi finna alla dessa faktorer, de mäktiga staterna, Egypten på ena sidan och Babylon på den andra — våldsamma yttre och inre krafter.

Men historien skall inte förklaras endast på det sättet. En helig och kärleksfull Gud finns verkligen och han arbetar i den faktiska meningsfyllda historien. Han arbetar i historien utifrån sitt väsen och när hans folk

och dess kultur vänder sig bort från honom arbetar han i historien som domare.

Vi må förstå att den "kristna kulturen" på Jeremia tid var upplöst till en "avkristnad kultur". Den helige Gud behandlade den kulturen i överensstämmelse med sitt väsen. De historiska händelserna var inte bara ett resultat av tillfälligheter, inte bara frambringat av mekaniska, ekonomiska och psykologiska krafter. Det var Gud som arbetade i historien i det hans folk vände sig bort från honom.

Andlig trolöshet

I Klagovisorna 1:1 talar Jeremia om staden Jerusalem: *"Huru övergiven sitter hon icke, den folkrika staden! Hon har blivit lik en änka. Hon som var så mäktig bland folken, en furstinna bland länderna, hon måste nu göra trältjänst."* Jerusalem, en stad som hade hållit sig nära Gud; är förändrad genom betydelsefulla mänsval. De har vänt sig bort från honom då de kände honom och nu är deras stad under belägring. Det är död i staden.

Vidare säger Jeremia i Klagovisorna 1:9 med enastående realism: *"Orenhet fläckar hennes klädesfållar; hon tänkte icke på änden. Därför vart hennes fall så gruvligt; ingen finnes, som tröstar henne. Se, Herre, till*

mitt elände, ty fienden förhåver sig." Guds trolovade — detta folk och hela dess kultur — är bemängt med orena kjolfållar. Hon är fylld av andlig trolöshet och Gud säger: *"Orenhet fläckar hennes klädesfållar; hon tänkte icke på änden."* Den sista satsen har enorm betydelse — hon tänkte inte på hur hennes slutliga öde skulle bli.

Vi har att göra med två faktorer. Hon tänkte inte på vad hennes öde skulle bli om hon vände sig från Gud, och — ändå viktigare — hon har glömt sitt uppdrag att vara nation; hon har glömt sitt förhållande till Gud. Hon har glömt det Moseböckerna förtäljer, att det slutliga målet är att älska Gud. Hon har glömt sitt uppdrag att vara Guds folk. Hon har t o m glömt människans uppdrag.

Guds avbild

Människan är inte bara en tillfällig sammansättning atomer i ett tillfälligt, meningslöst historieförlopp. Människan, skapad till Guds avbild; har ett mål — att stå i förhållande till den Gud som existerar. Och om tiden är Jeremias eller våra egna tre generationers, kommer på ett ut. Människan glömmar sitt uppdrag, och på det sättet glömmar hon vem hon är och vad livets mening är.

Det var det min generation och den föregående glömde. Den yngsta generationen är inte i första hand ansvarig. De som kämpar idag, de som är långt borta och gör det som står stick i stäv med det kristna samvetet, skall inte lastas mest. Det är min generation och släktledet före den som vände sig bort. Idag står vi inte bara med en religion och en kyrka utan mening, men med en kultur som saknar mening. Människan *själv* är död.

Förgäves sökande

Jeremia säger följande om Guds folk som vände sig bort på hans tid: Klagovisorna 1:9. För att den judiska nationen hade glömt sitt uppdrag, föremålet med sin existens, *"därför vart hennes fall så gruvligt; ingen finnes som tröstar henne"*. Folket kunde inte finna någon tröstare.

Vad är karaktéristiskt för vår generation? Det är det faktum att den moderna människan föreställer sig att det inte är någon hemma i universum. Ingen som kan älska och trösta människan, även då hon desperat söker att finna tröst i livets begränsade slutliga horisontala relationer. Det hjälper ändå inte — i sin konst, sin musik; litteratur och drama, söker människan förgäves. I sexualakten, i medmänskli-

RADIO MARANATA

STOCKHOLM

STHLMs City 88 MHz:

Månd-torsd, sönd 8.00-8.30,
onsd 19.00-20.00

STHLMs City 95,3 MHz:

Torsd 21.00-22.00.

Järva 91,1 MHz: Månd-torsd
8.00-8.30, sönd 9.00-10.00.

ÖREBRO

FM 95,3 MHz: Tisd 20.15-21.15,

torsd o lörd 20.00-21.00,
onsd, fred o sönd 9.00-10.00.

ga relationer; människor finner bara det ödeläggande, sterila och det fränstötande och otäcka.

Judarna hade provat Egypten, och de hade provat Babylon, men ingen tröst var att finna. Den sanne Tröstaren var borta. I pornografi, hedonism och mycket annat har vår generation provat tusen Egypten och tusen Babylonien. Men människan har fallit ... för att de har glömt vem människan är och vad som är människans slutliga mål. Den sanne Tröstaren är borta.

Men i Klagavisorna 1:11 fortsätter Jeremia: "Allt hennes folk måste med suckan titta sitt bröd; för vad dyrbart de ägde måste de köpa sig mat till att stilla sin hunger. Se, Herre, och akta på huru föraktad jag har blivit." "Att stilla sin hunger..." kan också översättas med att få själen tillbaka. I en stad under belägring svalt judarna rent fysiskt; de gav vad som helst i byte mot bröd.

Idag slipper de flesta i västvärlden att fysiskt svälta. Faktum är att många, både i Amerika och Europa, är i färd med att kvävas av stanken från överflödssamhället. Men oavsett deras filosofiska och intellektuella system, har människorna, skapade till Guds avbilder, mänskliga behov som måste tillfredsställas. För någons vidkommande är det i

första hand intellektuella behov; de söker efter svar. De söker i existensfilosofi och begreppsanalys. Det finns inget slutligt svar där.

Andra människor längtar efter skönhet. De försöker skapa skönhet utifrån sitt eget fallna tillstånd och tolkning av sitt eget ego. Men det slutliga svaret och den sanna trösten finns inte där. En hunger efter skönhet, efter svar.

Andra åter längtar efter moraliska realiteter. Många moderna sociologer är t ex plågade av bristen på en fast grund för moral och samhällsordning. Hur skall människan kunna finna fasta normer att skilja det socialt goda från det socialt onda? De provar relativism, idén om en samhällsmässig överenskommelse, och skilda totalitära system, men utan att finna tröst i det.

Människan svälter

Och många människor längtar efter kärlek, för Gud har skapat människan till att älska. Vår generation har vänt sig till sex som om det skulle kunna tillfredsställa människohjärtats behov av kärlek. Det håller inte.

Jag känner ett par som har samtalat halva natten, natt efter natt. Varför? De var konsekventa i sin ickekristna verklighetsuppfattning, och hoppas finna ett slags mänsklig gemenskap i

sökandet efter en enda formulering de kunde dela och som kunde ge grunden för en meningsfull mänsklig kontakt. I sin begränsning var de dömda att misslyckas. Och människan ropar ut: "Jag svälter!"

Guds hand är över vår västliga kultur, och människan svälter. I motsättning till Zeus som man föreställde sig slungade ut Ijüngeld över jorden, har Gud vänt sig bort i fördömelse; i det vår generation vänder sig bort från honom låter han orsak och verkan få sin gång i historieförloppet.

Den ende Tröstaren

Gud kan låta sin dom verka på en av två sätt; antingen genom direkta ingripanden i historien, eller genom att låta historien ha sin gång. Många gånger ser det ut att vara välsignelser evangeliet för med sig, som verkat till dom i nästa släktled. Man kan ta den kristnes frihet som exempel. Som ett resultat av reformationen i den nordeuropeiska världen fick vi en jämvikt mellan form och frihet i stat och samhälle; frihet för kvinnorna, frihet under statens lagar. Och det är just denna frihet, som löst från sin kristna grund har blivit en frihet utan korrektiv, som genom historiens naturliga gång bringar Guds vrede över oss.

Efterhand känner vår generation hur det vi med Proust kunde kalla "dödens damm" lägger sig över allting. När människan känner livets förgänglighet kommer hon antingen att försöka förlänga det eller söka tröst i ett hopp om liv efter döden. Vi konstaterar det överraskande faktum att "bekännande naturalister söker att komma i kontakt med de avlidna". Hos män som Ingmar Bergman, finner vi på samma gång en förnekelse av Guds existens och ett växande intresse för demonologi.

På samma sätt som judarna på Jeremias tid hungrade och stod utan någon som kunde trösta dem, hungrar vår avkristnade värld, vårt samhälle och den enskilda människan hungrar för de har vänt sig bort från den ende sanne tröstaren.

Därför är det nödvändigt att vi är realistiska om vi skall förstå betydelsen av reformation, pånyttfödelse och byggande revolution i våra hjärtan och i den evangeliska kyrkan, om vi vill börja tänka på dessa ting och be för dem. Utgångspunkten är att vi lever i en avkristnad värld. Därför att människor har vänt sig bort från Gud är det hunger överallt. Döden utbreder sig i vårt samhälle.

HÖGAKTUELL!

ARNE IMSEN I HOVRÄTTEN

Är de åsikter han framför i denna bok kriminella? Döm själv!

52:—

NÅGRA BOKRUBRIKER:

- Nya lagar
- Ett angiverisystem
- Den pålitligaste kunskapskällan
- Den förädlande smärtan
- De verkliga bovarna
- En onödig och skadlig lag
- Väckelsekristendomens uppgift
- Den övergripande rätten
- Rehabilitera familjeinstitutionen
- Uppbrott och uppgörelse

Ordertel: 08-733 97 83

Box 20134, 161 02 BROMMA

VÄCKELSEKRISTEN FRONT
EN DIVISION AV NYA PILGRIMSTJÄNST



För den som medvetet har varit borta ifrån Gud måste det också bli en medveten övergång från mörker till ljus. Paulus visste om ett före och ett nu. Det visste också alla som kände honom. Han hade *upplevt* frälsningen — inte bara hört talas om den.

Från vår synpunkt sett kan det verka som en utveckling. Vi kanske inte med bestämdhet kan säga när eller var det skedde. Vi vet bara att det har skett. För andra är det en stundens upplevelse.

Fångvaktaren i Filippi blev både väckt och frälst på en enda natt. För Paulus tog det åtminstone tre dygn. För andra kan det räknas i år. Men inför Gud är det ett ögonblicksverk. Det är en stund, då vi är döda i överträdelse och synd, och vi är på väg mot mörkret och den eviga döden, och åter en annan stund, då vi går mot himlen och äger evigt liv. Det kan alltså inte bli tal om någon mellanställning här. Det är ett antingen eller.

Att vara *nästan* frälst är att vara helt förlorad. För somliga kan denna upplevelse vara som en jordbävning, nästan som en chock. Så var det för fångvaktaren i Filippi. Han vaknade en natt vid att jorden skakade under honom. Han sprang ut, och då han såg fångelset öppet ville han döda sig, i tanke att fångarna hade kommit undan.

Paulus och Silas, som hade suttit inspärrade i det innersta fångelserummet, kunde bara tala om för honom, att alla var kvar. Det var då som frågan pressades fram över hans läppar: "Vad skall jag göra för att bli frälst?" Det kunde de båda fångarna svara på. De gav honom en så klar undervisning, att han redan samma natt blev frälst tillika med hela sitt hus.

Var viss om att den natten glömde han aldrig. Och livet igenom tackade han Gud för den välsignade jordbävningen, som väckte honom både till kropp och själ. Det var en besökelsens tid för hans stad. Men den höll på att glida honom förbi. Det var jordbävningen som räddade honom.

Fel kunskap

Det fanns i den staden en annan som också blev frälst. Det var purpurkrämerskan Lydia. Men det hände på ett helt annat sätt. Ute vid ett böneställe, dit hon hade gått en sabbatsmorgon för att tillbedja Gud, möttes hon av budskapet om Jesus. Man kan vara religiös utan att vara pånyttfödd, och man kan vara väckt utan att vara frälst. Så var det med Lydia. Det berodde säkert inte på bristande uppriktighet utan på fel kunskap. Hon hade aldrig hört den frigörande predikan om den korsfäste och

Gud förlåter HELA din skuld

Text: MARIA ERIKSSON

levande Frälsaren.

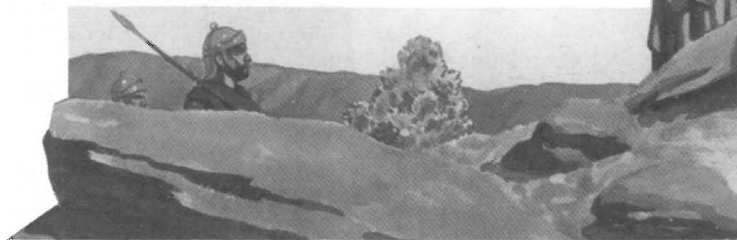
Till bönestället kom denna dag två Herrens vittnen, och det blev ett väckelsemöte i bästa mening där på flodstranden. Som solen stilla gick upp, gick ljuset upp för Lydia den dagen.

Stilla öppnades hennes hjärta för den underbara sanningen om Guds Son. Hon blev frälst den dagen. Och det lika riktigt som fångvaktaren. Hon fick de

sina med sig, och hennes hem blev ett fäste för Gud i Filippi.

Nu är den stora frågan, hur du skall uppleva frälsningen. Skall du vänta på en jordbävning sådan som i Filippi eller kanske förvänta ett särskilt Herrens redskap, som tar dig vid handen och hjälper dig in på livets väg?

Tänk, om de aldrig kommer, varken jordbävningen eller



Lär känna den KATOLSKA KYRKAN

Kassettband från konferensen
i Stockholm den 3-8 jan '89

Jan Egil Hafsaahl:

Katolska kyrkans historia
Del I, II och III

Arne Imsen: Katolska kyrkan i bibliskt och profetiskt ljus
Del I och II

Gunno Andersson:

Katolska kyrkans konstitution

Kjell Hägerman:

Katolska kyrkans frälsningslära

Per Arne Imsen:

Katolska kyrkan och det nya Europa
(bl a om ekumeniken)

Banden kostar 30:-/st

Beställ från: MRM, Box 20134, 161 02 Bromma

SÄTTERI • REPRO • TRYCKERI

tekåOffset
08-37 00 38

Från IDÉ...

VISITKORT • BREVPAPPER • REKLAM
BROSCHYRER • TIDSKRIFTER • M M
...till färdig TRYCKSAK

08-37 00 38

Holbergsgatan 108, Box 3084, 161 03 Bromma

redskapet. Och tiden är dyrbar, för denna dag kan vara den sista i ditt liv. Innan dagen har gått över till natt, kan din livsväv skäras ned från bommen. Då är frälsningens möjligheter slut. Du behöver bli frälst idag. Men hur?

Först och främst är det din synd som behöver förlåtas. Oförlåten synd är en kräftsjukdom i din själ och en boja om din fot. Det är den oförlåtna synden som gör att du inte frimodigt kan se upp i Guds ansikte. Men

synden kan förlåtas. Den kan däremot inte ursäktas. Därför kan även det förlåtas, som inte kan ursäktas. Guds Ord visar vägen: *"Om vi bekänna våra synder, så är Gud trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet."* Om vi bekänner. Det betyder inte, att vi skall räkna upp alla våra synder. Men det betyder, att vi skall draga allt, vad vi vet om, i ljuset inför Guds ansikte. Och när vi bekänner och ber om förlåtelse

för det vi vet om, då förlåter Gud hela skulden, också det vi inte vet om.

Men synden skall inte bara bekännas utan också övergivas. Det finns ingen förlåtelse för den synd, vi vill fortsätta att leva i. Synden skall övergivas. Det betyder, att en ärlig kamp skall upptas mot allt som är i strid mot Guds vilja. Varje nederlag skall fram i ljuset vid nådens tron. Uppenbara synder skall uppenbart bekännas och gottgöras, när så kan ske.

ugnar och tillslutna lejonpropar. Lägg dina gåvor och din tid inför Herren. Låt honom ta ledningen av ditt liv. Glöm inte, att han är dig personligt nära och att varje din bön uppfattas av hans lyssnande öra.

Ack, kände du Herre, den darrande hand.

Som kom vid din klädefåll.

Då folket en gång vid Tiberias' strand

Dig trängde från alla håll.

Då känner du också den hand, som ännu sig

sträcker i nöden till dig.

Gud lurar ingen. Har du bekänt din synd, och överlämnat dig i Jesu händer, så får du räkna med att du är Guds barn — alldeles oberoende av hur du känner det. Om ditt hjärta håller på att sprängas av glädje eller om det känns kallt som is och hårt som sten.

Tro inte vad du känner, utan tro som det står skrivet. Ge inte otron rum. Håll före att Jesus har dött för din synd och att den nu är förlåten. Det står ju så här i Bibeln: *"Om vi bekänna våra synder, så förlåter han."* Det står ju inte, att han *kanske* förlåter. Håll före, att du är en Jesu Kristi egendom och av nåd upptagen till ett Guds barn med barnets alla rättigheter. Ordet till Marta är ett ord till dig: *"Sade jag dig icke, att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet."*

Fångvaktaren i Filippi blev både väckt och frälst på en enda natt. För Paulus tog det åtminstone tre dygn. För andra kan det räknas i år. Men inför Gud är det ett ögonblick.



Himmelskt ord

Vi kan falla och falla igen, men så länge vi vandrar i ljuset och redligt klarar upp vår sak med både Gud och människor, står vi under en ständig förlåtelse. Förlåtelse är ett himmelskt ord. Det har rivit många skyhöga murar mellan människor, och det har skapat frid i fridlösa hjärtan. Det har lyft bördan från trötta skuldror och givit hopp åt förtvivlade själar. Var vid gott mod! Det finns förlåtelse.

Frälsning innebär också överlåtelse. En överlåtelse åt honom, som står mitt ibland oss och ropar sitt: *"Kommen till mig I alla!"* Bed honom ta hand om ditt ombytliga sinne. Lägg bekymmer för kropp och själ i hans händer. Bli stilla vid Mästarens fötter, så skall han bevara dig, även om vägen går genom brinnande

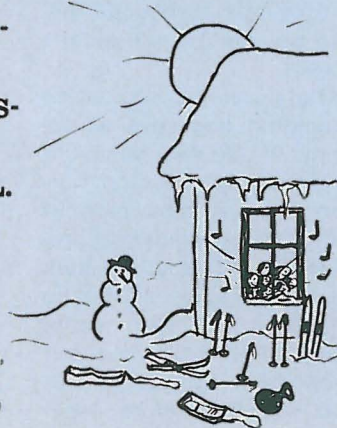
SPORTLOVSVECKA

27 feb–5 mars i Norge

Alla SKOLBARN hälsas välkomna till Sport-, rekreations- och bibelvecka i FJELLSYN, ETNEDAL.

Inbjudare och arrangör: Pilgrimsfolket, Nyhus, Brandbu

Anmäl till: Pilgrimsfolket, Nyhus, 2760 Brandbu, Norge.
Tel. 00947-63 311 99, 63 300 50



Konferens i

Örebro
17-19 febr

ARNE IMSEN m fl

VÄLKOMMEN!

Ring för information: 019-964 72





David Ben-Gurion proklamerar i Tel-Aviv staten Israels självständighet den 14 maj 1948. På tavlan ovanför är Theodor Herzl, sionismens grundare. Foto: WZPS photo/Judisk Krönika.

SHALOM—ISRAEL

forts fr sid 11

gått orätt mot judarna.

Gudomligt förtroende

Under det första världskriget började det hända mycket betydelsefulla ting som öppnade möjligheterna för att kunna bilda en judisk stat nere i Palestina. År 1917 blev Palestina befriat från det turkiska väldet, då den brittiske generalen Allenby intog Jerusalem. Allenby var själv mycket väl förtrogen med de Heliga skrifterna, och var särskilt intresserad av bibelns profetior. Uppdraget att rycka Palestina från turkarna mottog han som ett gudomligt förtroende. En av de amerikanska krigskorrespondenterna berättar, hur han mer än en gång satt tillsammans med generalen lutad över profetiorna, och han la märke till hur allvarligt Allenby studerade dem och hur bestämt han syntes tro på dem. När Jerusalem

föll och de allierade arméerna intogade genom Jaffaporten, betraktades Allenby av araberna som en gudomlig representant. Själva hans namn blev för dem betecknande. De kallade honom Allah Nebi, Guds profet.

Men allt detta som började hända i Palestina mötte, kraftig opposition från påvedömet. Det gamla katolska judehatet levde kvar och man försökte på alla sätt att sabotera det som nu höll på att hända. Ännu idag har Vatikanstaten icke erkänt staten Israel.

Arthur J. Balfour utfärdade den 2 november 1917 i form av ett brev till lord Rotschild den s k Balfourdeklarationen om upprättandet av ett nationalhem i Palestina. Den löd så här: "Hans Majestäts regering ser med välvilja upprättandet i Palestina av ett nationalhem för det judiska folket och skall göra sitt bästa för att underlätta uppnåendet av detta mål, varvid det klart förstås,

att ingenting må företagas, som kan göra intrång i de borgerliga och religiösa rättigheter, som åtnjutas av i Palestina existerande icke-judiska folk och samfund eller i de rättigheter och den politiska ställning, som åtnjutes av judar i andra länder."

Vid den här tiden hade redan den judiska invandringen till Palestina börjat ta form. Omkr 50 000 judar fanns redan där. Under den kommande 30-års perioden fram till staten Israels upprättande ökade den judiska befolkningen till 600 000 inv. Idag bor det 3,5 milj judar i Israel.

Men parallellt med denna utveckling som såg så lovande ut för det folk som längtade efter sitt land, började rörelser med judehat som sitt huvudsakliga program, att skrika ut sitt budskap i Europa och samla massorna till den värsta masslakt av judar som har förekommit i historien. Det blev så småningom Adolf Hitler som fick bli rösten

och mediet för denna avgrundsörelse. Propagandan förledde det tyska folket högst effektivt på en anmärkningsvärt kort tid. Som ett led i denna process ingick förskönande omskrivningar. Språket hade ställts i de politiska syftenas tjänst, och såsom man talade började man tänka. Man talade exempelvis om "välörenhetstransporter" men i verkligheten handlade det om att föra den judiska befolkningen till de fasansfulla koncentrationslägren. Man började stifta nya lagar. 1935 kom de s k Nürnberg-lagarna som framtog judarna deras medborgarrätt. Där fanns bl a lagen om skydd av tyskt blod, vilket innebar att tyskar inte fick gifta sig med judar. Lagarna innehöll detaljerade regler om vilka som var heljudar, halv-, kvarts- eller åttondels judar och fastställde deras status.

Nästa station på vägen var Kristallnatten mellan den 9-10 november 1938. En judisk pojke hade skjutit en tysk ambassadsekreterare i Paris dagen innan. Det blev gnistan som kom krutduken att flyga i luften. Mordet kom nämligen de tyska ledarna väl till pass. Från centralt håll beordrades en landsomfattande aktion mot judarna. 100-tals synagogor brändes ner till grunden, judiska hem stormades, de judiska köpmännens butiker plundrades och människor mördades i alla de tyska städerna. Och inte mindre än 30 000 judar arresterades och sändes till koncentrationsläger. Namnet Kristallnatten kommer av det tjocka lager glassplitter från krossade fönsterrutor som täckte gatorna.

Året efter började det andra världskriget med 6 år av nöd, lidande och död som världen tidigare aldrig hade skådat. För judarna innebar det koncentrationsläger, gaskammare och 6 milj förlorade människoliv.

Dessa grymma förbrytelser mot det judiska folket blev nu en pådrivande kraft i FN för att få en lösning av problemet om den judiska staten. Men judarna tyckte att det gick för sakta och den 14 maj 1948 utropade David Ben Gurion staten Is-

rael. Detta var ett historiskt ögonblick. Judarna hade helt enligt de profetiska ut-sagorna återfått sitt land efter den långa förskingringen. Benen på slätten hade åter kommit tillhoppa, så att det ena benet fogades till det andra som profeten Hesekiel hade sett i sin syn. (Hes. 37) Det står vidare i samma profetia: "Se, jag vill öppna era gravar och hämta eder mitt folk, upp ur era gravar och låta eder komma till Israels land." Nu var det historisk verklighet. De många profetierna som talade om detta hade i ett ögonblick gått i uppfyllelse. Vilket under!

Men ännu återstår det mycket för judafolket att gå igenom. Profetierna talar också om det ytterst svåra lidanden de skall få gå igenom under den period som kallas "Jakobs nöd". Men därefter kommer härligheten att bli så mycket större, när de skall se upp till den som de har stungit. När de skall hålla dödsklagan efter honom såsom efter ende sonen, det blir en upprättelsens dag då Davids hus och Jerusalems innevånare skall få en öppen brunn till att avtvå sin synd och orenhet. Jesus själv skall stiga ner på Oljeberget. Då skall benen på slätten som har blivit beklädda med kött och senor åter bli levande. Gud skall fylla sitt folk med sin Ande. Gud kommer att låta Israels barn uppleva hans härlighet och välsignelse i kommande dagar ty sin kalelse och utkorelse kan Gud icke ångra. Han tänker på sitt eviga förbund.

KÄLLOR:

Bibeln.
Uppslagsverket **Focus**.
Bra böckers världshistoria.
Hela världen i fakta '88.
Den långa vandringen, Poul Borchenius.
Judarna, det eviga folk, och dess kommande konung, av Dr Samuel Schor.
Varför hatar man judarna, Eric Wärenstam.
Hatet mot judarna, av Zander Åberg.
Judarna — ett mänsklighetens problemfolk, av Eric G Lindblom.
Antisemitismen genom tiderna, av Efraim Briem.
Nästa år i Jerusalem! av Johan Hagner.
Midnattsropet, H.A. Ironside.
Tidsålderns slutakt, av H.A. Ironside.
Tid för motstånd Per Staffan Johanssons inledning.
Det Bästa, nov '88

Följ med i

Midnattsropet

89



Urkristet församlingliv. Mission och evangelisation är målsättningen för undervisningen i MIDNATTSROPET. Följ med och läs de informativa uppbyggande och profetiska artiklarna.



Vad sker i världen? EG, Israel, utvecklingen i Sovjet är i brännpunkten i flera artiklar i MIDNATTSROPET detta år.



Påven kommer till Sverige i år. Det blir många informativa artiklar om katolska kyrkan i MIDNATTSROPET inför hans besök.



Sverige — hemmaplan där de statliga övergreppen mot familjen blir allt fler. I MIDNATTSROPET kan du följa kampen för de svaga och utlämnade.

Ja, jag vill prenumerera på MIDNATTSROPET.
Jag betalar 60:-/år när inbetalningskortet kommer.

Namn.....

Adress.....

Tel.....

MIDNATTSROPET, Box 3084, 161 03 Bromma, tel 08-37 00 38

MIDNATTSROPETS Pg 486465-8



Foto: STINA FRIDOLFSSON

Telefax från Santo Domingo:

VI VILL FÖLJA JESUS!



Och så dopet. Det var KELVIN, 18 år, JOEL, 16, hans bror NANNO, 13, HELOI, 16, och LENIS, 15 år som döptes. Arne kallade fram dem inför församlingen uppe på taket vid bassängen och ställde några frågor om de var medvetna om vad dopet innebar och om de ville följa Jesus. Den yngste kandidaten, Nanno, svarade så gripande, helhjärtat och enkelt på Arnes fråga om varför han ville döpas: "Därför jag vill vara frälst." Han hade fått grepp om dopets innebörd! Det var en stillhet, frid och ett allvar över högtiden som svårli-
gen kan beskrivas.

